

Gazeta Współczesna

Proletariusze
wszystkich
krajów,
łączy się!

DZIENNIK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

nr 181 (8539)

Białystok — Łomża — Suwałki, wtorek, 4 lipca 1978 r.

Nakład: 125.177

A

Cena 1 zł

Dobry i rzetelny pracą służymy pomysłnemu rozwojowi Ojczyzny

Narada Przedstawicieli Samorządu Robotniczego Referat Biura Politycznego KC PZPR wygłosił Edward Gierek

WARSZAWA (PAP) — 3 bm. odbyła się w Warszawie, pod przewodnictwem I sekretarza KC PZPR — EDWARDA GIERKA, Krajowa Narada Przedstawicieli Samorządu Robotniczego. W Sali Kongresowej Pałacu Kultury i Nauki zgromadziło się ok. 2 tys. reprezentantów przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, transportowych i rolnych, którzy na tle oceny dotychczasowej realizacji postanowień II Krajowej Konferencji PZPR ustalili zadania, wokół których będzie się koncentrowała aktywność samorządu robotniczego w II półroczu br.

Uczestnicy narady wystosowali do Konferencji Samorządu Robotniczego, organizacji partyjnych, związkowych i młodzieżowych, do wszystkich ludzi pracy — apel o pełne wykonanie zadań nakreślonych w referacie Biura Politycznego KC PZPR wygłoszonym przez I sekretarza KC PZPR, o zapewnienie we wszystkich zakładach wysokiego poziomu pracy i najlepszych jej rezultatów — dla dobra narodu i socjalistycznej Ojczyzny.

Ekipa sprawozdawców PAP

relacjonuje:

Odsławnie udekorowana Sala Kongresowa wypełniła przedstawicieli samorządów robotniczych z zakładów produkcyjnych całego kraju, reprezentanci czelowych oddziałów klasy robotniczej, inteligencji technicznej i ekonomicznej. Obecni są przedstawiciele centralnego aktywności zawodowych i organizacji młodzieżowych, kierownicy resortów i organizacji gospodarczych, przedstawiciele środowisk i instytucji naukowych, a także wybitnych specjalistów i inżynierów.

Godzina 10.00. Zebrani wstają z miejsc. Serdeczne oklaski towarzyszą wchodzącym na salę członkom najwyższych władz państwowych i państwo-

wych z I sekretarzem KC PZPR — Edwardem Gierkiem.

Obecni są: przewodniczący Rady Państwa — Henryk Jabłoński, prezes Rady Ministrów — Piotr Jaroszewicz, sekretarz Biura Politycznego KC PZPR — Edward Babuch, Zdzisław Grudziński, Mieczysław Jagielski, Wojciech Jaruzelski, Stanisław Kania, Józef Kępa, Władysław Kruczek, Stefan Olszowski, Jan Szydło, Józef Teichman, Kazimierz Barcikowski, Tadeusz Wrzeszczyk, Ryszard Frelek, Józef Pińkowski, Andrzej Werblan, Zdzisław Zandarowski, Zdzisław Kurowski i Zbigniew Zieliński.

Rozlegają się słowa „Mię-

dzynarodówki”.

Otwierając naradę Edward Gierek — w imieniu Biura Politycznego Komitetu Central-

nego partii, rządu, Centralnej

Rady Związków Zawodowych

powitał serdecznie zebranych,

a następnie stwierdził:

Zanim przystąpimy do wia-

ściwego tematu naszych obrad

zwróćmy się ku ludziom i

sprawom, które od kilku dni

skupiają uwagę całej Polski i

całego świata. W ramach

wspólnego, wielostronnego

programu krajów socjalistycznych „Interkosmos”, na po-

kładzie orbitalnego kompleksu

naukowego „Salut-6”, „Sojuz-29” i „Sojuz-30” podjęła pracę

międzynarodowa załoga, w

składzie której znajduje się

polski pilot wojskowy, do-

świadczony dowódca, major

Mirosław Hermaszewski.

Uczestnicy na realizację

szeroko zakrojonego progra-

mu badawczego, którego część

została opracowana i przygo-

towana przez polskich uczo-

nych i związana jest z prob-

lemami o istotnym naukowym

znaczeniu dla naszego kraju.

Cały nasz naród z wielkim

wzruszeniem i dumą przeży-

wa to doniosłe, historyczne

wydarzenie. Umiejętność Po-

laka w opanowaniu przestrze-

ni kosmicznej jest dobitnym

świadczeniem głębokich prze-

mian, jakie za sprawą socjali-

zmu dokonały się w życiu na-

szego narodu i w sytuacji na-

szego państwa.

Jest to jednocześnie nowy

wyraz głębokich treści soju-

szu polsko — radzieckiego i

internacjonalistycznej jedno-

ści, jaka łączy nasze narody, na-

sze partie i nasze państwa.

Jesteśmy wdzięczni Komunis-

tycznej Partii Związku Ra-

dzieckiego, rządowi radzie-

ckiemu, całemu narodowi ra-

dzieckiemu za umożliwienie

tego pierwszego wspólnego

polsko-radzieckiego lotu w

kosmos.

Uczestnicy narady długo

nie milknącymi oklaskami po-

witali słowa Edwarda Gier-

ka:

Towarzyszu Hermaszewski,

towarzyszu Klimuk, towarzy-

szu Kowalok, towarzyszu

Iwaneczkowi! Z naszej stolicy

Warszawy przekazujemy wam

serdeczne pozdrowienia i ży-

we życzenia pomysłnego wyko-

nia programu lotu.

ciąg dalszy na str. 2

P. Jaroszewicz przyjął członków delegacji libijskiej

WARSZAWA (PAP) — W dniu 3 bm. prezes Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz przyjął członków delegacji oficjalnej Libijskiej Arabskiej Dżamahiriji Ludowo - Socjalistycznej z sekretarzem Przemysłu — Dżadallah Azuz Talhi i sekretarzem Handlu — Abu Bakr Sherifem.

W czasie wizyty omówiono niektóre ważne problemy związane z dalszym rozwojem współpracy handlowej, gospodarczej i naukowo-technicznej między Polską i Libią.

W rozmowie wziął udział wiceprezes Rady Ministrów Mieczysław Jagielski. Obecni byli: Tadeusz Mulicki — ambasador PRL w Libii i ambasador Libii w Polsce — Hasuna Ashour.

Nadal impas w wyborach prezydenckich we Włoszech

RZYM (PAP) — Korespondent PAP, Waldemar Kedaj pisze:

Wybory siódmego prezydenta Republiki Włoskiej przedłużają się. Wskutek stanowiska partii Demokracji Chrześcijańskiej (DC), która odmówiła zaakceptowania kandydatury

wybitnego działacza socjalistycznego Sandro Pertiniego,

popartego przez wszystkie partie lewicowe, również poniedział-

kowa, siódma tura głosowania nie dała rezultatu.

Sandro Pertini, w liście do kierownictwa Włoskiej Partii Socjalistycznej (PSI) stwierdził, że re-

zyguje z przyjęcia proponowanej kandydatury, dopóki nie zostanie ona poparta przez wszystkie partie większości parlamentarnej, a więc również przez DC.

Kandydat na prezydenta — podkreśli Pertini — powinien reprezentować wszystkie siły demokratyczne i być wyrazem jedności narodowej.

Depsza H. Jabłońskiego do J. Cartera

WARSZAWA (PAP) — Z okazji święta narodowego Stanów Zjednoczonych Ameryki, przypadającego w dniu 4 bm., przewodniczący Rady Państwa Henryk Jabłoński wystosował depeszę gratulacyjną do prezydenta Stanów Zjednoczonych Ameryki Jimmy Cartera.

Zginęło już 60 osób

Walki w Bejrucie znów przybrały na sile

BEJRUT (PAP) — Zawieszenie broni zarządzane w Bejrucie przez prezydentów Libanu i Syrii okazało się kruche. Po kilku godzinach spokoju w mieście tym znów wybuchły walki między oddziałami syryjskimi, wchodzącymi w skład arabskiego korpusu bezpieczeństwa z bojkowami prawicy libańskiej. Wojska syryjskie przystąpiły do ostrzeliwania ogniem artyleryjskim pozycji sił prawicowych, znajdujących się w chrześcijańskim sektorze miasta. Do akcji przeciwko bo-

Załoga „Salut-6” kontynuuje badania naukowe Już wkrótce powrót „Kaukazów” na Ziemię



M. Hermaszewski i pozostali członkowie załogi kompleksu orbitalnego SALUT-6 podczas spotkania z dziennikarzami za pośrednictwem telewizji.

MOSKWA (PAP) — Sprawozdawcy PAP, Władysław

Knyepel i Mariusz Kukliński, piszą:

Poniedziałek, 3 bm., to już szósta doba „Kaukazów” — międzynarodowej załogi „Sojuz 30” — PIOTRA KLIMUKA i MIROSŁAWA HERMASZEWSKIEGO w kosmosie. O godz. 10 rano czasu warszawskiego stacja orbitalna „Salut 6” miała na swym koncie już 4376 okrążeń wokół Ziemi, załoga „Sojuz 29” — WŁADYSLAW KOWALOK i ALEKSANDER IWANCZUK — 277, Piotr Klimuk i Mirosław Hermaszewski okrążyli Ziemię 91 raz.

Jak poinformował dziennikarzy zastępca kierownika lotu, Wiktor Błagow, kosmonauci obudzili się sami około godz. 8 rano. Po porannym przeglądzie systemów technicznych „Sojuz 30” jego załoga przystąpiła do śniadania. W. Kowalok i A. Iwaneczkow przeprowadzili kontrolę „Salut 6” i „Sojuz 29”. Zanim jednak dołączyli do swych towarzyszy przy posiłku, musieli pobrać sobie próby krwi. Po ich dostarczeniu na Ziemię posłano je do badania przemiany materii w warunkach lotu kosmicznego.

Obie załogi czekał dzień pełen wyjątkowej pracy. Zadaniem „Kaukazów” było kontynuowanie rozpoczętego w niedzie-

lany programu fotografowania wybranych rejonów ziemi, oceanów i mórz, w tym wykonanie za pomocą kamery MKF-6M „przeglądającej na kosmosie” części złożonego eksperymentu „Ziemia”, który obejmuje fotografowanie trzech specjalnych „poligonów” fotografometrycznych na terytorium Polski — z pokładu stacji orbitalnej, samolotu-laboratorium Akademii Nauk ZSRR, śmigłowca, jak też pomiaru przeprowadzone przez ekipy naziemne. Ekipa „fotonów” miała przygotować w tym czasie „Sojuz 30” do przewidzianego na 5 bm. powrotu na Ziemię, umieszczając w ulegającym zniszczeniu w gęstych warstwach atmosfery przedziale orbitalny statku kosmicznego urządzenie niepotrzebne już na pokładzie „Salut 6” i odpady.

Przed tymi zajęciami — około godziny 10 czasu warszawskiego na zlecenie lekarzy realizujących program doświadczeń medycznych, przeprowadzili leższe zajęcia.

Realizowano dalszy ciąg eksperymentu z zakresu psychologii kosmicznej — „Relaks”, którego celem jest określenie najlepszych warunków sprzyjających odpoczynkowi załóg stacji orbitalnych. Całe stworzone kosmonautów bardzo podobają się zawarte w przygotowanym specjalnie programie rozrywkowym zabranym w kosmos na tasmach magnetycznych piosenek.

O godz. 12.10 czasu warszawskiego główna załoga zespołu orbitalnego zmieniła jego położenie w przestrzeni po to, aby ekipa „Kaukazów” mogła wykonać program fotografowania Ziemi. O godz. 12.28 o tym, jak wygląda Ziemia widziana z orbity, Piotr Klimuk i Mirosław Hermaszewski opowiedzieli w repertuarze telewizyjnym, który

dziennikarze oglądali na ekranach wielkiej sali ośrodka kierowania lotem. Do zdjęć akwenów Oceanu Indyjskiego, interesujących polską flotę rybacką, przystąpiono o godz. 13.20. Czwórka kosmonautów spożyła obiad, po którym zgodnie z zaleceniami odpoczywała przez półtorej godziny. Następnie przystąpiono do wykonywania dalszych zadań.

„SALUT-6” NAD POLSKĄ

WARSZAWA (PAP) — Długość przelotu stacji kosmicznej „Salut-6” nad Polską są wykorzystywane do realizacji eksperymentu „Ziemia”, polegającego na fotografowaniu z orbity wybranych rejonów naszego kraju. Niestety, pochmurna pogoda utrzymująca się w ostatnich dniach stwarza duże trudności w planowej realizacji tego eksperymentu.

W centrum badań kosmicznych PAN w Warszawie obliczono szczegółowy „rozkład jazdy” „Salut-6”, czyli dokładny czas kolejnych przelotów nad Polską. 3 lipca stacja kosmiczna przelatywała nad naszym krajem około 17.36 i 19.11. W dniu 4 lipca „Salut-6” pojawił się nad Polską około 16.25, 18.00 i o 19.35, zaś 5 lipca — około 16.49 i 18.24. Każdy z przelotów trwa około 1,5 minuty.

Stacja kosmiczna przelatuje głównie nad południową częścią kraju. Najgłębiej wchodzi na terytorium Polski, lecąc wzdłuż linii Zielona Góra — Łódź — Włocławek, około 50—70 kilometrów na południe od Warszawy. Kamera zainstalowana na pokładzie „Salut-6” może robić zdjęcia powierzchni Ziemi w pasie 300 kilometrów szerokości.

„Kosmos-1026”

MOSKWA (PAP) — Jak informuje Agencja TASS, 2 bm. w Związku Radzieckim wystrzelono sztuczny satelitę Ziemi „Kosmos-1026” w celu kontynuowania badań przestrzeni kosmicznej.

Duży ruch małej floty na Odrze

WROCŁAW (PAP) — Licząc się z pracownym okresem dla załogi największego armatora żeglugi śródlądowej — „Żegluga na Odrze”. W tym miesiącu na trasie Koźle — Świnoujście odrzańskie barki i zestawy pchane przewożą codziennie ponad 50 tys. ton towarów; głównie węgiel, kruszywa, rudy żelaza, konstrukcji stalowych, cementu, su-

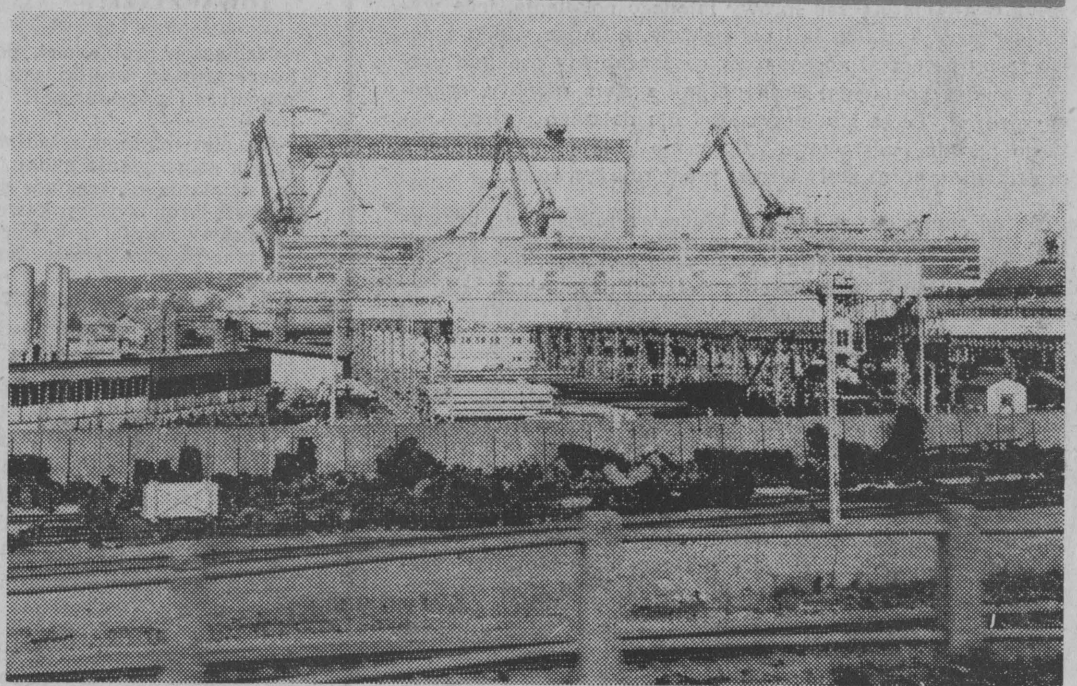
rowców mineralnych. Plan przewidywał, że w lipcu „Żegluga na Odrze” przewiezie 1 milion 300 tys. ton towarów, skutecznie wspomagając PKP i PKS.

3 bm. szczególny ruch pawał w zespole portów Odrę środkowej we Wrocławiu, gdzie na załadunek i rozładunek oczekuje kilkadziesiąt statków.

Wstrzymanie pomocy ChRL dla SRW

PEKIN (PAP) — Korespondent PAP, Ludwik Mysak, pisze z ChRL:

Rząd chiński powiadomił 3 bm. rząd SRW, że wstrzymuje wszelką pomoc gospodarczą i techniczną dla Wietnamu i wycofuje swój personel techniczny, przebywający dotychczas w tym kraju. Jest to ostateczny etap akcji represyjnej, zainicjowanej 12 maja br., kiedy ChRL wstrzymała realizację 21 inwestycji w Wietnamie, a następnie 30 maja, gdy cofnęła pomoc przyznaną na 51 dalszych projektów. Do tej samej serii posunięć należy zaliczyć zamknięcie 16 czerwca konsulatów wietnamskich w Kantonie, Kunmingu i Nanningu.



Około 2,5 mld funtów deficytu

Ujemne skutki uczestnictwa W. Brytanii w EWG

LONDYN (PAP) — Z dniem 3 bm. Wielka Brytania jednostronnie wprowadziła decyzję na rzecz ochrony swoich zasobów rybnych w obszarze 200-milowej strefy przybrzeżnej. Taką odpowiedź dał Londyn państwom Wspólnego Rynku, które od chwili przystąpienia W. Brytanii do EWG nieustannie domagały się wprowadzenia wspólnej polityki rybołówstwa, zakładającej równy dostęp kłutów z krajów „dziewiątki” na wody przybrzeżne wszystkich państw należących do wspólnoty.

Jak oświadczył niedawno sekretarz generalny brytyjskiego ministerstwa skarbu Joel Barnett w przemówieniu na posiedzeniu jednej z komisji parlamentu, przynależność W. Brytanii do EWG ujemnie odbija się na całej gospodarce brytyjskiej. Z sumy 1,764 mld funtów szterlingów, które W. Brytania wniesie w tym roku do „kasy” Wspólnego Rynku, tylko 700 tysięcy pójdzie na potrzeby brytyjskie. Według opinii specjalistów z Uniwersytetu Cambridge, Wielka Brytania więcej straciła na przynależności do EWG niż zyskała. W roku ubiegłym deficyt han-

diu W. Brytanii z jej partnerami ze Wspólnego Rynku wynosił 2 mld 346 mln funtów szterlingów. Ekonomisci są zdania, że dziś trzeba płacić dwa razy więcej za podstawowe artykuły żywnościowe, niż przed pięć laty. Dotyczy to również produktów rybnych.

Gdynia. Stocznia Im. Komuny Paryskiej. Co raz częściej rolega się tu tradycja przy wodowaniu statków formuła: „Płyn po morzach i oceanach świata i rozślawiaj imię polskiego stoczniońca”.

Fot. Krzysztof Swiderski

FPK przeciwko rozszerzeniu EWG

PARYZ — Sekretarz Komitetu Centralnego Francuskiej Partii Komunistycznej Gaston Plissonnier potwierdził w niedzielę w Paryżu negatywne stanowisko swojej partii wobec rozszerzenia Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej o Grecję, Hiszpanię i Portugalie. Oświadczył, że realizacja takiego projektu pociągnęłaby za sobą katastrofalne skutki dla francuskiego rolnictwa, dla równowagi gospodarczej Francji.

Polka laureatką konkursu im. Czajkowskiego

MOSKWA — Jak informuje Agencja TASS, złoty medal VI Międzynarodowego Konkursu im.

Czajkowskiego zdobyła solistka moskiewskiego Teatru Wielkiego, Ludmiła Szemczuk.

Drugą nagrodę przysługującą dziecku śpiewakom: Ludmiłie Nom. Walentynow. Plutoczarowi i Nikicie Storożewskiej. Trzecią nagrodę otrzymali: Polka Ewa Podles, Mariana Ciomila (Rumunia) i Jurij Statnik (ZSRR).

„Bretońska Armia Republikańska” już nie istnieje

PARYZ — Policja w Rennes zakomunikowała, że bretońska Armia Republikańska — „Bretońska Armia Republikańska” — została zlikwidowana. Ośmiem osobom, w tym dwóch sprawcom zamachu na pałac wersalski w ubiegłym tygodniu, stanożono w poniedziałek przed trybunałem bezpieczeństwa państwa w Paryżu. Zdaniem policji, tych osiem osób reprezentuje cały ruch separatystyczny.

pogoda

PROGNOZY DLA WOJEWÓDZTWA:

Małopolskiego, łomżyńskiego i suwalskiego.

DZIS — zachmurzenie duże, o-

czerni opady deszczu, lokalnie

burza. Temperatura maksymalna

17-19 st., minimalna 10-12 st. C.

Wiatr słaby i umiarkowane po-

łudniowo-zachodnie.

JUTRO — zachmurzenie duże z

wielkimi przejaśnieniami, prze-

bieżne opady. Temperatura maksy-

malna 15-17 st.

DZIS śmiejnity: Teodora i Inno-

centego. (fca)

Narada Przedstawicieli Samorządu Robotniczego

Ciąg dalszy ze str. 1

I sekretarz KC PZPR podkreślił następnie, że tematem obrad jest sprawa umocnienia roli samorządu robotniczego i zapewnienia pełnej realizacji zadań społeczno-gospodarczych rozwoju kraju w II półroczu br. Są to problemy doniosłe, żywotnie ważne dla całego naszego społeczeństwa.

Z kolei Edward Gierk wygłosił referat Biura Politycznego KC PZPR.

Po referacie rozpoczęła się dyskusja.

Zabrali w niej kolejno głos: **Kazimierz Olek** — szlusz, „Pafawagu” we Wrocławiu, społeczny inspektor pracy; **Jan Janak** — przewodniczący KSR w kopalni węgla kamiennego im. Lenina w Mysłowicach, woj. katowickie; **Helena Pawlak** — przewodnicząca rady zakładowej Przemysłu Ołowocowego — Warzynowo „Pudliszki”, woj. leszczyński; **Czesław Wróblewski**, przewodniczący KSR w Fabryce Samochodów Ciężarowych w Lublinie; **Henryk Bieniaszewski** — zastępca członka KC PZPR, brigadysta w Zakładach Włókien Chemicznych „Chemtex” — Elana w Toruniu; **Ryszard Draganik** — przewodniczący KSR w Zakładach Mechanicznych im. Nowotki w Warszawie; **Damian Kubica** — I sekretarz KC PZPR w Kombinacie Rolnym Kietrz, woj. opolskie; **Jerzy Gonczarek** — szpicer w Przedsiębiorstwie Polowów i Usług Rybackich „Barka” w Kolobrzegu, woj. koszaliński;

Plenum KC KPZR

MOSKWA (PAP) — W poniedziałek rozpoczęło się kolejne Plenum Komitetu Centralnego KPZR. Referat „O dalszym rozwoju rolnictwa ZSRR” wygłosił sekretarz generalny KC KPZR Leonid Breżniew. Plenum kontynuuje obrady.

E. Wojtaszek z wizytą we Francji

PARYŻ (PAP) — Korespondent PAP Robert Bielecki, pisze:

W poniedziałek 3 lipca przybył z trzydniową wizytą oficjalną do Francji minister Spraw Zagranicznych PRL Emil Wojtaszek. Wizyta ta odbywała się w ramach regularnych dorocznych konsultacji ministrów spraw zagranicznych obu krajów ustalonych w 1972 roku podczas oficjalnej wizyty w Paryżu I sekretarza KC PZPR Edwarda Gierka.

W pierwszym dniu pobytu w Paryżu Emil Wojtaszek spotkał się z francuskim ministrem Spraw Zagranicznych Louisem de Guiringaudem i przeprowadził z nim rozmowę dotyczącą takich zagadnień, jak rozbrojenie i odprężenie, umocnienie pokoju w Europie i stosunki dwustronne. Po spotkaniu ministrów rozmowy kontynuowano w szerszym gronie.

SPORT PRZEPLATANIE

ZAPASY. W Łomży odbyły się turnieje zapasnicze w stylu klasycznym. Jeden stanowią eliminacje, a drugi — strefowa eliminacja mistrzostw Polski. W pierwszym, w pięciowym, w kolejności od wagi najcięższej do najcięższej, czelowe miejsca zajęli: Rydzewski (Narew Łomża), Fikuty (Podlasie Białystok), Góski (Narew), Olinski (Budowlani Olstyn), Zdzitowiecki i J. Dąbrowski (obaj Podlasie) oraz Rydzewski, Bandziara, Baranowski i Pasieczny (wszyscy budowlani). W punktacji drużynowej i miejsce zajęli Budowlani przed Podlasem i Narwią.

W turnieju młodzików pierwszeństwo w kolejności wag wywalczyli: Wojcicki i Just (obaj Narew), Wasilewski (Budowlani), Chamienia (Podlasie), Brzóska (Budowlani), Małyszko (Podlasie), Łutrzyski (Narew), M. Dąbrowski, Małyszko i Kalinowski (Podlasie) oraz Przegaliński (Budowlani). Drużynowo zwyciężyli Budowlani przed Narwią i Podlasem.

Zawody, których siedzibą główną był Jerzy Dąbrowski z Białogostu, zostały dobrze zorganizowane. Opiekąjącą się sekcją WKS Narew Łomża, Wojewódzka Spółdzielnia Mleczarska w Płotnicy ufundowała nagrody dla zdobywców czołowych miejsc. Wrecał je prezes spółdzielni — mgr Stanisław.

TENIS STÓŁOWY. W mistrzostwach Polski juniorów i junierek młodzież, jakie odbyły się w Strzelnie, najlepsze miejsce spośród reprezentantów trzech naszych województw zajął Jerzy Kozłowski (SZS AZS Białystok). Uplasował się on na 7. pozycji w kategorii juniorów. W pojedynku o wejście do półfinału Kozłowski uległ późniejszemu zdobywcy tytułu, aktualnemu mistrzowi Europy juniorów Leszkowi Kucharskiemu.

W kategorii juniorek młodzieży Małgorzata Przywłowska (ŁKS Łomża) uplasowała się na 11. pozycji, podobnie jak Tadeusz Sochół (SZS AZS Białystok) w kategorii juniorów młodzieży. (ko)

Stanisław Krajewski — przewodniczący KSR w Zakładach Górniczych „Rudna” w Polkowicach, woj. legnickie; **Józefa Niemczyk** — brigadystka zespołu maszyn przedziału w Andrychowskich Zakładach Przemysłu Bawełnianego, woj. białostocki; **Ryszard Walas** — brigadysta w Okręgowym Przedsiębiorstwie Przemysłu Mięsnego w Białymstoku; **Jan Suliga** — przewodniczący KSR w Zakładach Radiowych „Diora” w Dzierżonowie, woj. wałbrzyskie; **Zbigniew Kwaśnik** — starszy mechanik w PLO, sekretarz rady zakładowej, woj. gdański; **Ryszard Zyzdor** — elektryk w kopalni węgla brunatnego „Turów” w woj. jeleniogórskie; **Zofia Rućka** — towaroznawca oddziału w Wojewódzkim Przedsiębiorstwie Handlu Wewnętrznego w Nowym Sączu; **Emil Muzyk** — brigadysta w hucie „Cedler” w Sosnowcu, woj. katowickie; **Stanisław Kucharski** — członek prezydium rady zakładowej w WSK Mielec, woj. rzeszowski; **Mieczysław Janusz** — majster w lokomotywni PKP w Żurawicy, woj. przemyskie; **Tadeusz Zawadzki** — starszy mistrz w elektrowni „Dolina Odra”, woj. szczeciński; **Bogdan Tynecki** — brigadysta w Zakładach Przemysłu Metalowego „H. Cegielski” w Poznaniu; **Józef Jakubczyk** — wiceprzewodniczący rady zakładowej Kombinatu Cementowego w Chelmie; **Zenona Małek** — przewodnicząca rady zakładowej w Przedsiębiorstwie Transportowo — Sprzętowym Budownictwa „Transbud”, woj. częstochowski; **Tadeusz Śpiwak** — przewodniczący związkowej rady koordynacyjnej Ketrzyńskiego Zjednoczenia Rolniczo-Przemysłowego, woj. olsztyński; **Wanda Kielar** — członek CRZZ, brakarz w Krosieńskich Hutach Szkła w Krosnie; **Maciej Śledziński** — przewodniczący KSR w Mazowieckich Zakładach Rafinacji i Petrochemicznych w Płocku; **Tadeusz Czubak** — kierownik, I sekretarz POP PZPR w Przedsiębiorstwie Transportowo — Sprzętowym „Transbud” w Radomiu; **Arkadiusz Ciupinski** — przewodniczący KSR w Łódzkich Zakładach Przemysłu Bawełnianego im. Obrótców Pokoju.

Ogółem w dyskusji zabralo głos 27 mówców; blisko 400 uczestników narady złożyło swe wystąpienia do protokołu.

Na wniosek przedstawicieli samorządu robotniczego z woj. katowickiego i stołecznego woj. warszawskiego uczestnicy narady zwrócili się z apelem do Konferencji Samorządu Robotniczego, do organizacji partyjnych, związkowych i młodzieżowych, do wszystkich ludzi pracy.

Tekst apelu odczytał Grzegorz Milewski — przewodniczący związkowej rady kombinatu Huty „Katowice”. Następnie głos zabrał I sekretarz KC PZPR — Edward Gierk.

Przemówienie końcowe Edwarda Gierka

Narada nasza — pierwsze ogólnokrajowe spotkanie przedstawicieli samorządu robotniczego — dobiega końca. Była ona konstruktywna i twórcza, z pewnością odegra ważną rolę w dalszej naszej

pracy — we wspólnym ogólnonarodowym dziele budowy siły i zasobności Ojczyzny.

Omówiliśmy najważniejsze sprawy obecnej sytuacji społeczno — gospodarczej kraju i ustaliliśmy, co trzeba dalej robić, by pogłębiać postęp, przewyższać trudności i jak najlepiej, najefektywniej zrealizować tegoroczne zadania. Kierowaliśmy się w tej gospodarskiej debacie dążeniem do wykonania celów, które wskazała II Krajowa Konferencja Partynia, niezłomną jawą kontynuacji strategii rozwojowej przyjętej na VII Zjeździe. Jest to jedyna strategia, dzięki której możemy łagodzić wzrost i modernizację warunków życia ludzi pracy i rodzin, łagodzić rozwiązywanie aktualnych zagadnień w podejmowaniu problemów dekadących o przyszłości Polski.

W ścisłym związku z tymi kluczowymi sprawami omówiliśmy również kierunki dalszego umacniania roli i usprawniania funkcjonowania samorządu robotniczego. Widzimy w nim niezmienne ważne ogniwo kojarzenia postępu w produkcji ze stałą poprawą warunków pracy załóg. Widzimy w nim szczególnie istotną formę demokracji socjalistycznej, którą pragniemy nadal pogłębiać i doskonalić. I pod tym względem nasze dzisiejsze obrady mają doniosłe znaczenie.

Są one dobitnym wyrazem współuczestnictwa załóg przemysłowych, klasy robotniczej, kadr technicznych i ekonomicznych w zarządzaniu swoimi zakładami pracy.

Dyskusja na dzisiejszej naradzie nie omijała trudności, wnikała w istotę problemów, nie cofała się przed ostrą krytyką i samokrytyką. Była to jednocześnie debata optymistyczna, ujawniała liczne rezerwy i możliwości, nie tylko potwierdzała lecz wzbogacała program działania przedstawiony przez Biuro Polityczne. Serdecznie wam dziękujemy towarzysze za takie właśnie stanowisko, mądre i gospodarskie, nacechowane poczuciem odpowiedzialności i wolą działania. Jest to stanowisko godne polskiej klasy robotniczej.

Obecnie sprawa najważniejsza, decydująca stała się realizacja zadań, jakie wspólnie wytyczyliśmy. Na tym musimy skupić całą uwagę, skoncentrować wszystkie siły i środki.

Wymaga to rozwinięcia we wszystkich zakładach i na wszystkich odcinkach twórczej inicjatywy, wymaga niezłomnej dyscypliny i gospodarności. Niezbędne jest aktywne i skuteczne działanie ze strony robotników, kadr inżynierów — techników i ekonomicznych, a także szersze wykorzystanie dorobku nauki polskiej. Liczymy na to, że wy towarzyszy i towarzysze, będziecie takiego działania organizatorami, że jego pobudzenie i umacnianie stanie się wiodącą myślą lipcowych sesji Konferencji Samorządu Robotniczego, głównym kierunkiem jego wysiłków.

Pomyślnie wykonanie naszych aktualnych zadań społeczno-gospodarczych wymaga również dobrej organizacji pracy. Sprawna organizacja

to kluczowy warunek realizacji każdej inicjatywy, skuteczności każdego przedsięwzięcia. Zapewnienie jej jest obowiązkiem kierownictwa zakładów, zjednoczeń, resortów, wszystkich ogniw i całej administracji gospodarczej, a w wielu kwestiach również administracji terenowej.

Jest to równocześnie obowiązek, wręcz szczególna odpowiedzialność i misja całej kadry inżynierów — techników i ekonomicznej, poczynając od brigadystów poprzez wszystkie ognia zarządzania, do jego szczebli najwyższych.

Szczególnie ważnym zadaniem dyrekcji przedsiębiorstw i zjednoczeń jest solidne przygotowanie materiałów i wniosków na sesje KSR. Istotnym jest również, by wzięli w nich udział odpowiedzialni pracownicy resortów i zjednoczeń.

Chciałbym was zapewnić towarzysze, że Komitet Centralny i rząd dołożą wszelkich starań, aby wnioski z dzisiejszej narady odnoszące się do zakresu odpowiedzialności administracji gospodarczej wyższych szczebli zostały wnikliwie rozpatrzone i wzięte pod uwagę.

Tylko tą drogą poprzez tworząc inicjatywę i sprawną organizację, poprzez dobrą pracę i mądre gospodarowanie nad gotymi do użycia — uruchomienie rezerwy wzrostu produkcji, podniesienie jej jakości, zapewniając w ten sposób pełną realizację niezmienne ważnych zadań zarówno roku bieżącego, jak i lat przyszłych.

Z waszej inicjatywy, towarzysze i towarzysze, nasza dzisiejsza narada zwróciła się z apelem do Konferencji Samorządu Robotniczego, do organizacji partyjnych, związkowych i młodzieżowych, do wszystkich ludzi pracy. Dotrzymajmy z nim do każdej załogi, do każdego środowiska — do każdego robotnika, rolnika, do całej kadry inżynierów — techników i ekonomicznej. Dotrzymajmy z nim, z treścią naszej narady wszędzie, by powszechnie mobilizować i organizować dobrą robotę.

Proponuję zwołać na przełomie obecnego i następnego roku ponowne spotkanie przedstawicieli samorządu robotniczego, by dokonać oceny realizacji tegorocznych zadań, rozliczyć się z ich wykonaniem, omówić założenia planu i nakreślić program działania na rok 1979.

Wszystkie sprawy narodu i Ojczyzny są, towarzyszy i towarzysze, w naszych własnych rękach — klasy robotniczej, rolników, inteligencji. Doprrowadźmy te sprawy do każdej załogi, do każdego człowieka pracy, do powszechnej świadomości. Zespójmy siły, by pomyślnie zrealizować każde zadanie społeczno-gospodarcze, by iść stale naprzód, by stale powiększać siłę i zasobność socjalistycznej Polski! Służę dobru Ojczyzny — to nasz najwyższy obowiązek. Nie szczędźmy sił, aby te patriotyczne powinności wypełniać jak najlepiej na każdym posterunku pracy, wszędzie i powszechnie.

*
Odśpiewaniem „Międzynarodówki” zakończone zostały obrady krajowej narady przedstawicieli samorządu robotniczego.

Apel Narady Przedstawicieli Samorządu Robotniczego

Do Konferencji Samorządu Robotniczego, do organizacji partyjnych, związkowych i młodzieżowych, do wszystkich ludzi pracy.

My, uczestnicy Krajowej Narady Przedstawicieli Samorządu Robotniczego zwracamy się do działaczy samorządu robotniczego, do członków partii i bezpartyjnych, do młodego pokolenia, do klasy robotniczej, rolników i inteligencji, do wszystkich ludzi pracy w Polsce z apelem o pełne wykonanie zadań nakreślonych w referacie I sekretarza KC PZPR tow. EDWARDA GIERKA wynikających ze strategii społeczno — ekonomicznego rozwoju kraju, wytyczonej przez VI i VII Zjazd PZPR. Uczymy wszystko, by wszędzie zapewnić wysoki poziom pracy i najlepsze jej rezultaty, dla dobra narodu i socjalistycznej Ojczyzny.

Samorządność robotnicza, której jesteśmy przedstawicielami, pojmujemy jako współdecydowanie i współodpowiedzialność za rozwój i rezultaty osiągane w każdym zakładzie. Uczymy wszystko, aby jak najlepiej owocowała zbiorowa mądrość, inicjatywa i ofiarności ludzi pracy, by wspólny wysiłek narodu przyniósł Polsce i Polakom jak największy pożytek.

Potencjał gospodarczy wydatnie rozwinięty w latach siedemdziesiątych tworzy

techników, inżynierów i ekonomistów, którzy będą w nich uczestniczyć, ocenianie wniosków i niedostatków pracy, wypracowanie takich programów działania na drugie półrocz, który zagwarantuje pełne wykonanie zadań, wyznaczonych w Narodowym Planie Społeczno-Gospodarczym!

Zwracamy się do wszystkich Konferencji Samorządu Robotniczego o dalsze aktywne działania na rzecz poprawy warunków pracy i socjalno-bytowych, na rzecz pełnej realizacji zakładanych planów budownictwa mieszkaniowego. Zapewnijmy towarzysze, dobry klimat w swoich zakładach, sprzyjający dyscyplinie pracy, umacnianiu socjalistycznych zasad w stosunkach międzyludzkich, zespólniając się do twórczego wysiłku.

Zwracamy się do wszystkich ludzi pracy: rzetelnym trudem i inicjatywą dokumentujmy nasze poparcie dla programu partii. Potwierdzajmy czynem, że dziś potrafimy zrobić więcej i lepiej niż wczoraj, a jutro więcej i lepiej niż dziś — dla naszego wspólnego dobra, dla dobra socjalistycznej Ojczyzny.

Uczestnicy Krajowej Narady Przedstawicieli Samorządu Robotniczego
Warszawa, 3 lipca 1978 r.

Samorząd robotniczy — Referat Edwarda Gierka

SZANOWNE TOWARZYSZKI! SZANOWNI TOWARZYSZE!

Mija sześć miesięcy od zakończenia obrad II Krajowej Konferencji Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej, która dokonała oceny wykonywania uchwał VII Zjazdu i postępu w budowie rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego oraz nakreśliła program działania w realizacji celów społeczno-gospodarczych bieżącego pięcioletnia.

Dzisiaj zebraliśmy się, aby wspólnie rozważyć dotychczasowy przebieg urzeczywistniania postanowień II Krajowej Konferencji i określić aktualne zadania. Zebraliśmy się, aby wytyczyć podstawowe kierunki dalszej aktywizacji działań samorządu robotniczego, umocnienia jego roli w naszym systemie demokracji socjalistycznej i utrwalenia jego społecznej pozycji.

Biuro Polityczne postanowiło rokrocznie spotykać się z reprezentacją samorządu robotniczego. Pragniemy, aby ta następne krajowe narady przedstawicieli samorządu robotniczego potwierdzały wielkie znaczenie, jakie przywiązujemy do udziału załóg w zarządzaniu.

II Krajowa Konferencja wyraziła zdecydowaną wolę partii kontynuowania strategii społeczno-gospodarczego rozwoju, wynikającej z uchwał VI i VII Zjazdów. W całej pełni potwierdziła ona naczelny postulat VII Zjazdu — podnoszenie jakości pracy i jakości warunków życia narodu. Równocześnie w formułowaniu aktualnych zadań konferencja partyjna wzięła pod uwagę trudniejsze warunki wewnętrzne oraz zewnętrzne.

Jak wiadomo, na skutek nie sprzyjającego układu klimatycznego nie osiągnęliśmy planowanego wzrostu produkcji rolniczej i zwierzęcej. Aby zaspokoić rosnące potrzeby narodu na artykuły spożywcze, trzeba było dokonać ponadplanowego, niezwykle wysokiego i bardzo kosztownego importu zbóż i pasz. Pogłębiło to trudności w równoważeniu obrotów towarowych, w szczególności obciążało bilans wymiany z krajami kapitalistycznymi. Niekorzystne wyniki w produkcji zwierzęcej wpłynęły na pogorszenie się zaopatrzenia rynku w mięso i jego przetwory.

Równocześnie pogłębiające się tendencje kryzysowe w gospodarce kapitalistycznej spowodowały nasilenie się w szeregu rozwiniętych państw kapitalistycznych tendencji protekcyjnych, prowadzących do utrudnień albo wręcz dyskryminacji naszego eksportu.

Ze względu na te właśnie trudniejsze wewnętrzne i zewnętrzne warunki, partia uznawała za niezbędne dokonanie odpowiedniego przegrupowania sił i środków w celu pełniejszego wykorzystania rezerw i realizacji podstawowych celów rozwoju społeczno-gospodarczego.

Zgodnie z ustaleniami II Krajowej Konferencji PZPR szczególne preferencje nadane zostały rozwojowi produkcji przemysłowych artykułów rynkowych, produkcji rolnej i gospodarczej zwierzęcej. Dla zapewnienia szybszego wzrostu w tych dziedzinach kierowaliśmy do nich dodatkowe nakłady inwestycyjne. Zapewniono też niezbędne zwiększenie zatrudnienia.

Równocześnie za niezwykle ważny cel polityki naszej partii uznano zostało przyspieszenie budownictwa mieszkaniowego i infrastruktury komunalnej. Potrzeba rozwoju budownictwa mieszkaniowego, jak to nieraz podkreślałem, poddyktowana jest zwłaszcza troską o zapewnienie mieszkań dla szczególnie licznych nowo zawieranych małżeństw.

Jest nam obecnie 35 milionów Polaków. Naród nasz, dzięki warunkom stworzonym przez socjalizm, nie tylko wyrównał straszliwe biologiczne straty poniesione w czasie wojny i okupacji hitlerowskiej, ale także osiągnął nową skalę w demograficznym rozwoju. Blisko 20 milionów Polaków urodziło się w Polsce Ludowej. Ma to doniosłe znaczenie dla teraźniejszości i przyszłości narodu, ale też nakłada wielkie obowiązki, wymaga dalekosiężnej polityki, nakazuje szczególną dbałość o rozwój młodego pokolenia, jego wychowanie, wykształcenie i perspektyw. Budując wielki i nowoczesny potencjał gospodarczy rozwijaliśmy problem pracy dla tego pokolenia. Doskonalimy system oświaty, ochrony zdrowia. Teraz i w przyszłości dla dalszego rozwoju naszego narodu podstawowe znaczenie mają budownictwo mieszkaniowe oraz stały wzrost produkcji żywności.

Wśród zadań gospodarczych kluczowe miejsce w uchwałach II Krajowej Konferencji zajmuje umocnienie pozycji Polski w międzynarodowej współpracy gospodarczej, zrównoważenie obrotów handlowych z naszymi partnerami, ogólny wzrost eksportu i racjonalne gospodarowanie środkami na import. Szczególne znaczenie ma w tym względzie wszechstronny rozwój współpracy ze Związkiem Radzieckim i innymi krajami Rady Wzajemnej Pomocy Gospodarczej. XXXII sesja RWPG, która odbyła się w ubiegłym tygodniu, przyniosła ważne decyzje i ustalenia, służące pogłębieniu współpracy, realizacji programu socjalistycznej integracji gospodarczej.

Umocnianiu wewnętrznej i zewnętrznej równowagi gospodarki podporządkowane zostały zadania wzrostu produkcji przemysłowej, zmiany w jej strukturze oraz kierunki rozdysponowania nakładów inwestycyjnych.

II Krajowa Konferencja z całym naciskiem podkreśliła, że niezbędnym warunkiem osiągnięcia nakreślonych celów społecznych i gospodarczych jest zasadniczy i szybki postęp w podnoszeniu efektywności gospodarowania. Musimy zapewnić rozwój kraju w warunkach mniejszego niż w ubiegłych latach przyrostu zasobów pracy, mniejszych możliwościach inwestycyjnych oraz trudności w imporcie surowców i materiałów do produkcji. Musimy zatem zmobilizować i w pełni wykorzystać wszystkie siły i środki pozostające w dyspozycji gospodarki narodowej.

TOWARZYSZE!

Kierując się tymi założeniami Biuro Polityczne i rząd podejmowały od początku bieżącego roku odpowiednie wielostronne działania. W ich rezultacie oraz dzięki wielkiemu wysiłkowi załóg i kierownictwa zakładów pracy stopniowo usuwamy występujące napięcia i zmierzamy konsekwentnie do realizacji celów społeczno-gospodarczych bieżącego roku.

Następuje dalszy wzrost dochodów ludzi pracy. Średnio płaca zatrudnionych w gospodarce uspołecznionej wzrosła — w porównaniu z analogicznym okresem ubiegłego roku — o dalsze 240 złotych. Od 1 maja dokonaliśmy kolejnej podwyżki płac minimalnych. Objęła ona w sumie blisko milion pracowników gospodarki uspołecznionej. Dzięki niej poprawie uległy proporcje pomiędzy płacami najniższymi a przeciętnymi. Konsekwentnie realizujemy program poprawy warunków materialnych rencistów i emerytów. Wprowadzony został zasiłek dla matek w wysokości 2.000 złotych z okazji urodzenia dziecka. Świadczenia społeczne państwa na rzecz ludności wzrosły w I półroczu o 20 procent.

W ostatnich dniach czerwca podjęliśmy decyzję o podwyższeniu cen skupu żywności, co powinno skutecznie pobudzić hodowlę, a w konsekwencji sprzyjać poprawie zaopatrzenia rynku w mięso i jego przetwory. Ponowne podniesienie cen skupu wymaga dodatkowego poważnego wysiłku ze strony państwa. Wielkiego wysiłku wymagało wprowadzenie systemu zaopatrzenia emerytalnego dla rolników gospodarujących indywidualnie. Decyzje te leżą w żywotnych interesach zarówno ludności wsi jak i ludzi pracy miast.

Na ogół lepsze niż w roku ubiegłym wyniki osiągamy w budownictwie mieszkaniowym. W ciągu pierwszych pięciu miesięcy oddano do użytku ludności nierolniczej 53.600 mieszkań o powierzchni 27 mln m kwadratowych, czyli o 26 proc. więcej niż w tym samym okresie roku ubiegłego. Zaawansowanie poszczególnych województw w realizacji zadań planowych jest jednak różne. Obok regionów, w których są one wykonywane pomyślnie są i takie, w których nadal występują istotne opóźnienia.

W I półroczu nastąpił istotny postęp w produkcji materiałnej. Mimo napięć i trudności w zaopatrzeniu surowcowo-materiałowym, uzyskano blisko 6-procentowy wzrost produkcji przemysłowej. Dokonują się korzystne, aczkolwiek niewystarczające zmiany w jej strukturze.

Pragnę w tym miejscu wyrazić słowa uznania wszystkim załogom, które pomyślnie realizują trudne tegoroczne zadania. Zwracam się jednocześnie z apelem do tych załóg, którym nie udało się dotychczas uzyskać przewidywanej w planie wielkości produkcji towarów i usług, by uczynili wszystko dla nadrobienia zaległości. Apeluję zwłaszcza do załóg przemysłowych rolnospożywczych, lekkiego i chemicznego dołożenie wszelkich starań dla zwiększenia dostaw artykułów rynkowych. Odnotowując z uznaniem, że cały przysrost produkcji został osiągnięty dzięki wzrostowi wydajności pracy, pragnę zwrócić uwagę, że w wielu jeszcze przedsiębiorstwach nie są osiągnięte założone relacje między wzrostem planu a wzrostem produkcji.

W handlu zagranicznym realizacja planu nie przebiega równomiernie. Niedostatecznie intensyfikujemy nasz eksport, którego wielkość decyduje o możliwościach naszego importu. Nie dość konsekwentnie racjonalizujemy import. Wymaga to nadal podejmowania wielostronnych działań przez wszystkie przedsiębiorstwa zarówno przemysłowe jak i handlu zagranicznego.

W I półroczu nastąpiła dalsza rozbudowa i unowocześnienie potencjału produkcyjnego. W ostatnich tygodniach pomyślnie zakończono I etap budowy Huty „Katowice”, oddając do użytku walcownię dużą. Umożliwi to znacznie lepsze zaopatrzenie gospodarki w wyroby hutnicze. Górniczy Lubelskiej Zagłębia Węglowego dotarli do eksploatacyjnych pokładów węgla kamiennego. Zwiększone zostały zdolności produkcyjne wielu przemysłów, między innymi przemysłu spożywczego. Oddano do użytku nowe zakłady mleczarskie w Gdańsku i Chłodnie Składową w Elku.

Mimo tych niewątpliwych i pomyślnych wyników, nie możemy uznać sprawności procesów inwestycyjnych za zadowalającą. Nadal występują opóźnienia w oddawaniu inwestycji, niedomogi jakościowe i uchybienia w organizacji pracy.

W rezultacie tego, w szeregu gałęzi nie uzyskano planowego przyrostu zdolności produkcyjnych, co wywołało trudności w realizacji planu produkcji wielu wyrobów, głównie o charakterze zaopatrzeniowym. Spowodowało to, szczególnie na początku bieżącego roku, zakłócenia rytmiczności w zaopatrzeniu przedsiębiorstw w niektóre surowce i materiały do produkcji oraz w energię elektryczną. Dotkliwie dla przedsiębiorstw były zwłaszcza wyłączenia dostaw energii w I kwartale bieżącego roku. Dotyczyły one przede wszystkim producentów energochłonnych produktów, takich jak np. karbid, wyroby hutnicze, chemikalia i materiały budowlane.

Pragnę wyrazić głębokie przekonanie, że wspólnym wysiłkiem załóg, dyrekcji przedsiębiorstw, zjednoczeń i resortów, aktywności społeczno-politycznej — trudności, które napotkaliśmy na drodze naszego rozwoju, a zwłaszcza opóźnienia w realizacji zadań będą skutecznie przezwyciężone. Dotyczy to zwłaszcza dostaw towarów rynkowych, które muszą być w pełni wykonane.

Czynimy i będziemy nadal czynić wszystko, co jest możliwe, by trudności występujące na rynku ograniczać i pokonywać.

Chodzi o to, aby sprawy te dobrze, we właściwy sposób były rozumiane przez załogi, w zakładach pracy, we wszystkich środowiskach.

Odwolujemy się, drodzy towarzysze, do was — do samorządu robotniczego. Liczymy na cechującą całą klasę robotniczą, która jest dominującą siłą współczesnego społeczeństwa polskiego, poczucie współodpowiedzialności. Liczymy na patriotyczne zaangażowanie rolników, inteligencji, wszystkich ludzi pracy.

TOWARZYSZE!

Na jakich problemach powinniśmy w najbliższym okresie skoncentrować wysiłki załóg zakładów pracy oraz całej administracji gospodarczej?

Na pierwszym miejscu wśród nich znajduje się nadal poprawa zaopatrzenia rynku. Od początku roku podejmowaliśmy działania zmierzające do zapewnienia zgodnego z planem wzrostu produkcji rynkowej, wzbogacenia jej asortymentu i poprawy jakości, a z drugiej — do lepszego wiązania wzrostu planu ze wzrostem wydajności i jakości pracy.

Zgodnie z uchwałami IX Plenum powołano Komitet do Spraw Rynku Wewnętrznego, który będzie steruje całocią problemów związanych z rozwojem produkcji rynkowej, usług dla ludności oraz organizacją i funkcjonowaniem handlu. Wprowadzone zostały także nowe rozwiązania, które powinny sprzyjać poprawie zaopatrzenia rynku wewnętrznego. Ustalono m.in. listy towarów o zasadniczym znaczeniu dla zaspokojenia potrzeb społeczeństwa oraz wdrożono system bieżącej kontroli realizacji dostaw tych towarów na rynek. Przeznaczone zostały dodatkowe środki inwestycyjne na szybkie uruchomienie produkcji szczególnie poszukiwanych towarów i usług.

Celem tworzenia lepszych warunków dla rozwoju lokalnej produkcji towarów rynkowych i usług, nadano władzom terenowym — zgodnie z ich postulatami — większe uprawnienia w sterowaniu spółdzielczością pracy i przemysłem terenowym.

W poprawie zaopatrzenia rynku wielką rolę do odegrania mają samorządy robotnicze zakładów. Oczekujemy od was towarzysze, wykorzystania wszystkich rezerw i możliwości zwiększenia produkcji poszukiwanych na rynku towarów. Od producentów elementów kooperacyjnych i podzespołów oczekujemy pełnego i terminowego wywiązywania się z dostaw dla producentów finalnych. Stanowi to nieodzowny warunek rytmicznej realizacji zadań produkcyjnych.

Samorządy robotnicze powinny w odniesieniu do wyrobów własnych zakładów rozwijać system kontroli produkcji i dostaw na rynek, troszczyć się o terminowość i jakość dostaw. Ambicją każdej załogi powinno być, aby produkowane przez nią wyroby charakteryzowały się wysokimi walorami użytkowymi, aby zadowalały ich nabywców.

Konieczne jest doprowadzenie do tego, aby każdy pracownik zdawał sobie sprawę, że współdecyduje o ilościowym i jakościowym zaopatrzeniu rynku. Dotyczy to zarówno pracowników i zakładów produkujących na rynek, przedsiębiorstw handlowych, administracji gospodarczej, jak i terenowych organów władzy państwowej. Są one odpowiedzialne za podział towarów, powinny rozwijać inicjatywę w wykorzystywaniu rezerw powiększenia produkcji rynkowej i usług. Problematyka ta powinna znajdować się w polu codziennej troski i działania rad narodowych wszystkich szczebli i powoływanych obecnie komitetów kontroli społecznej.

Sprawą o zasadniczym znaczeniu jest dalsze zwiększenie produkcji pól rolnych i żywności. W roku bieżącym i w następnych województwach warunki dla prac polowych i ogrodniczych były w okresie wiosennym pomyślne. Tym bardziej należy dołożyć starań, aby nie uронić niczego w czasie zbiorów, aby zapewnić dobrą pielęgnację roślin, a także rozszerzyć uprawę poplonów, dążyć do maksymalnego zwiększenia zasobów paszowych. Jest to przede wszystkim zadanie samych rolników. Do nich więc zwracamy się o nieodzowne działania, o inicjatywę. Zwracam się także do samorządów przedsiębiorstw rolnych, jednostek obsługi rolnictwa, do samorządów robotniczych przedsiębiorstw przemysłu spożywczego o jak najlepsze wykonanie swoich zadań. Załogi przedsiębiorstw przemysłowych, budowlanych, handlowych i innych pracujących na potrzeby rolnictwa, powinny dołożyć starań i wysiłku, aby dostarczyć rolnictwu przewidzianą ilość maszyn i urządzeń, nawozów sztucznych, środków ochrony roślin, przyspieszyć budownictwo obiektów inwentaryzacji, usprawnić zaopatrzenie i obsługę gospodarstw rolnych.

organizator powszechnego ruchu dobrej roboty na Krajowej Naradzie Przedstawicieli Samorządu Robotniczego

Komitet Centralny, Biuro Polityczne oraz rząd szczególnie dużo uwagi poświęcają problemowi budownictwa mieszkaniowego. Na ten cel przeznaczono poważne nadplanowe środki. Znaczenie wzmocniono potencjał wykonawczy przedsiębiorstw budownictwa ogólnego oraz poczyniono odpowiednie kroki dla podniesienia dyscypliny realizacji zadań. Podjęto także niezbędne przedsięwzięcia dla odrobienia powstałych opóźnień, jak też dla przyspieszenia zbrojenia terenów.

Od założeń przedsiębiorstw budowlanych i biur projektowych oczekujemy efektywnego wykorzystania środków dla realizacji planu budownictwa mieszkaniowego, poprawy jakości i funkcjonalności budowanych pomieszczeń, a także stałego obniżania poziomu kosztów. Samorządy robotnicze powinny więcej uwagi i inicjatywy poświęcić poprawie organizacji pracy na budowach, oszczędnego gospodarowania materiałami oraz sprawom jak najlepszego wykorzystania maszyn i urządzeń.

Samorząd robotniczy wszystkich przedsiębiorstw powinien stale troszczyć się o sprawę budownictwa mieszkaniowego. Nie wszędzie bowiem wykorzystywane są możliwości rozwoju zakładowego budownictwa mieszkaniowego, czy współudziału zakładów i ich założeń w budownictwie spółdzielczym.

Wielka społeczna ranga budownictwa mieszkaniowego czyni pełne wykonanie zadań w tej dziedzinie sprawą ogólnonarodową.

TOWARZYSZE!

O realizacji tegorocznych zadań zdecydować w ostatecznym rachunku wysiłek jaki podejmijemy w II półroczu, a zwłaszcza w okresie letnim, dla zapewnienia rytmiki produkcji i wykonania planów asortymentowych w całej gospodarce. Niewykonywanie zadań ilościowych i w pełnym asortymencie przez jedno przedsiębiorstwo oznacza trudności zaopatrzeniowe dla innych. Tej sprawie samorząd robotniczy powinien poświęcić należytą uwagę.

Ważne zadania przypadają pracownikom transportu. Aby uniknąć nadmiernego spiętrzenia przewozów w okresie szczytu jesienno-zimowego, trzeba w III kwartale dokonać zwiększonych przewozów masowych ładunków dla uzupełnienia zapasów. Dotyczy to zwłaszcza węgla, materiałów budowlanych, nawozów sztucznych, drewna i innych. Niezbędne jest dlatego należytą dbałość o sprawność taboru przewozowego i przeprowadzenie na czas niezbędnych remontów.

Poprawa rytmiki produkcji i lepsza organizacja przewozów przyczynić się powinny do lepszego zharmonizowania procesów produkcyjnych.

Istotne znaczenie dla realizacji zadań bieżącego roku, a także lat następnych mieć będzie terminowe przekazywanie do eksploatacji obiektów inwestycyjnych. W II półroczu musimy skoncentrować wysiłek na dokończeniu inwestycji związanych z produkcją, rynkową, gospodarką żywnościową i ekologiczną. Ogromnie ważne jest również terminowe uruchomienie nowych obiektów energetycznych oraz sprawne przeprowadzenie remontów, tak aby dobrze przygotować się do zwiększonego zapotrzebowania na energię w okresie zimowym.

Poważne zadania stoją przed gospodarką narodową w obszarze handlu zagranicznego. Rząd — zgodnie z zaleceniami Biura Politycznego — podjął szereg działań mających na celu poprawę bilansu płatniczego kraju. Integralną ich częścią są programy racjonalizacji gospodarowania materiałami i surowcami pochodzącymi z importu.

Również i w tej sprawie wydajnej pomocy mogą udzielić samorządy robotnicze. Zwracamy się do nich o maksymalną troskę o ilość i jakość produkcji eksportowej, o terminowość i zgodną z zawartymi umowami realizację dostaw. Konieczna jest stała dbałość założeń zakładów pracy o elastyczne przystosowanie asortymentu, konstrukcji i technologii produkcyjnych wyrobów do wymogów odbiorców zagranicznych. Zwracamy się do samorządów również o współudział w gospodarskim przeglądzie możliwości szerszego wykorzystania krajowych surowców, półfabrykatów oraz szybszego opanowywania produkcji części i podzespołów do produkowanych wyrobów. Konieczne jest pełne doprowadzenie do świadomości założeń, że to, by importować, trzeba eksportować i że dziś wobec szczególnej sytuacji i trudności, z jakimi mamy do czynienia na rynku kapitalistycznym — jest to jakimś małym, ale doniosłym znaczeniu dla zakładu i dla całej gospodarki.

Wielkie znaczenie dla dalszego pomyślnego rozwoju naszego kraju ma polsko-radziecka współpraca gospodarcza i naukowo-techniczna. Zgodnie z ustaleniami podczas, mojego spotkania z sekretarzem generalnym KC KPZR, tow. Leonidem Breżniewem, a także w rozmowach premierów tow. Piotra Jaroszewicza i tow. Aleksieja Kosyгина jeszcze w bieżącym roku zwiększone zostaną przez Kraj Rad dostawy paliw, surowców i innych ważnych dla nas towarów. Nowy, wyższy etap długofalowej współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej ze Związkiem Radzieckim obejmuje rozszerzenie kooperacji przemysłowej w szeregach dziedzin, w tym w produkcji urządzeń dla energetyki atomowej, samochodów ciężarowych o dużej mocy, nowoczesnych samolotów, maszyn budowlanych, platform poszukiwawczych i innych ważnych urządzeń. Związek Radziecki udzieli nam także pomocy technicznej w dalszej modernizacji zakładów zbudowanych przy jego udziale. Dostarczy również technologii i kompletnych urządzeń dla szeregu zakładów przemysłu żywnościowego, m.in. dla zakładów mleczarskich.

Wzrost obrotów, rozbudowa i zacieśnienie integracyjnych związków z potężną gospodarką radziecką, naszym głównym partnerem ekonomicznym, ze wszystkimi krajami socjalistycznymi — to podstawowa rekłama pełnego wykorzystania posiadanej przez nas potencjału przemysłowego, pomyślnego rozwiązywania problemów dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego socjalistycznej Polski.

Tym sprawom poświęcone były również nasze niedawne rozmowy z przywódcami bratnich krajów socjalistycznych — towarzyszami Erichem Honeckerem, Gustawem Husakiem Janosem Kadarem, a także Jusepem Broz Titem.

Od samorządów robotniczych przedsiębiorstw, od kierownictwa oczekujemy dalszych inicjatyw i stworzenia właściwego klimatu dla pogłębiania procesów specjalizacji, kooperacji, wykorzystania wspólnych badań naukowo-technicznych — tow. w, dla rozwoju jakościowo wyższych form współpracy z Krajem Rad i innymi państwami socjalistycznymi. Współpraca naszych resortów, zjednoczeń i przedsiębiorstw partnerami radzieckimi przynosi bardzo korzystne rezultaty. Należy upowszechniać i wzbogacać różnorodne formy bezpośrednich więzi i współdziałania. Dążeniem naszym jest rozszerzenie współpracy gospodarczej i naukowo-technicznej ze wszystkimi państwami na zasadach wzajemnej korzyści.

DRODZY TOWARZYSZE!

Realizacja podstawowego zadania wyznaczonego przez VII Zjazd partii — wyższej jakości pracy dla lepszego jakości warunków życia — znajdować powinna swój wyraz w poprawie efektywności gospodarowania. Jest to sprawa wszystkich Polaków.

Efektywność gospodarowania musi być realizowana na co dzień, na każdym stanowisku pracy. Wszelkie działanie w procesie produkcyjnym i każda decyzja gospodarza powinna się charakteryzować troską o wysoką efektywność, o osiągnięcie jak najlepszych wyników w ramach posiadanych środków. Nie należy dążyć za wszelką cenę do przekraczania planów, ilościowych zadań, zwłaszcza przez angażowanie dodatkowych nakładów. Konieczna jest natomiast poprawa struktury produkcji, lepsze dostosowanie asortymentu do potrzeb, a zwłaszcza poprawa jakości produkcji i obniżka jednostkowych kosztów wytworzenia. Wskół tych zadań trzeźwość inicjatyw, w tym kierunku rozwijać współpracę między pracownikami, ruch racjonalizacji i wynalazczości, to sprawa, w której bez aktywnego zaangażowania i udziału ze strony samorządu robotniczego nie sposób dościsnąć rzeczywiście postępu.

Wśród zadań efektywnościowych do najważniejszych należą racjonalne i celowe gospodarowanie materiałami i surowcami, a także właściwe wykorzystanie surowców wtórnych. Dużą wagę ma oszczędne zużycie paliw i energii. Potrzebne jest szerokie działanie w całej gospodarce. Mamy w tych dziedzinach wiele programy. Ich realizacja odbywa się w tysiącach zakładów pracy i przedsiębiorstwach. Zakres i tempo ich urzeczywistniania zależą więc przede wszystkim od was towarzysze, od aktywności skupionej w samorządzie robotniczym, od założeń.

Niektóre z tych problemów muszą być rozwiązywane na szczeblu resortów i zjednoczeń. Wielu trudności zaopatrzeniowych można by było uniknąć, gdyby sprawnie działały jednostki dystrybucji i handlu środkami produkcji. Powinniśmy zapewnić realizację asortymentowych planów produkcji, gdyż niewywiązywanie się z przyjętych zobowiązań stanowi jedną z przyczyn trudności występujących u odbiorców. Szczególne zadania w zakresie doskonalenia systemu bilansowania i realizacji zaopatrzenia materiałowo-technicznego stawiamy przed Komisją Planowania i Urzędem Gospodarki Materiałowej.

Wiele mamy jeszcze do zrobienia w zakresie poprawy dyscypliny pracy i wykorzystania czasu pracy. Zagadnienia te powinny być przedmiotem większej troski nie tylko administracji gospodarczej, ale także samorządu robotniczego. Uważamy, że właśnie w tej dziedzinie istnieje konieczność zaktywizowania jego działalności i zwiększenia odpowiedzialności za dyscyplinę pracy i kształtowanie właściwych postaw założeń. Postęp w efektywności gospodarowania, to główny cel naszych działań i podstawowe kryterium oceny pracy każdego zakładu.

DRODZY TOWARZYSZE!

Podstawowym zadaniem wszystkich jednostek gospodarczych w chwili obecnej powinno być skoncentrowanie wysiłków na pełnej realizacji założonych efektów przy jak najbardziej racjonalnym wykorzystaniu środków ustalonych w planie. Ponadplanowe zużycie paliw i energii, środków inwestycyjnych, materiałowych, płacowych, dewizowych prowadziłoby do napięć i trudności.

Musimy umacniać strategiczną rolę planu centralnego jako wykładnika interesów ogólnospołecznych, stwarzając jednocześnie coraz szersze możliwości dla inicjatyw organizacji gospodarczych.

Dużą wagę przywiązujemy do konsekwentnego wdrażania do praktyki gospodarczej zmodyfikowanego systemu ekonomiczno-finansowego. Biuro Polityczne i Prezydium Rządu, oceniając w kwietniu br. wcielanie w życie tego systemu, zalecały jego analizowanie i doskonalenie tak, aby ukierunkowywać działalność organizacji gospodarczych na podwyższenie efektywności i poprawę jakości produkcji. Konieczne jest przy tym tworzenie organizacjom gospodarczym lepszych warunków dla wykorzystania funduszy rozwojowych na modernizację aparatu wytwórczego. Niezbędne jest umacnianie siły motywacyjnej zmodyfikowanego systemu, jako ważnego czynnika pobudzania procesów innowacyjnych. Doskonaląc poszczególne rozwiązania systemu ekonomiczno-finansowego powinniśmy stopniowo — w miarę tworzenia przesłanek — wdrażać jego zasady w coraz większe liczbie jednostek gospodarczych i w całych resortach. Zwrócić należy szczególną uwagę, by te rozwiązania odpowiednio doprowadzić do zakładów, wydziałów, бригад i stanowisk pracy. Praktyczne ich wdrażanie i ciągłe doskonalenie w miarę zachodzących zmian w procesach wytwórczych powinno być przedmiotem stałego zainteresowania samorządów robotniczych.

Wielkie znaczenie ma dalszy rozwój masowego ruchu racjonalizatorskiego i wynalazczości pracowniczej. Znacznie wyższy poziom kwalifikacji kadr oraz nowoczesne techniczne uzbrojenie pracy stwarzają tu większe niż kiedykolwiek możliwości. Sekretariat KC uchwalił niedawno wytyczne zalecające związkom zawodowym, organizacjom społeczno-politycznym oraz administracji państwowej i gospodarczej tworzenie warunków dla rozwijania inicjatyw pracowniczych i ruchu racjonalizatorskiego. Chodził o to, aby te wytyczne konsekwentnie wcielić w życie, aby na bieżąco oceniał praktyczne wykorzystanie rezultatów racjonalizacji i wynalazczości we wszystkich jednostkach gospodarczych, udzielał bardziej skutecznej pomocy w działaniach klubów techniki i racjonalizacji.

W pracy nad podnoszeniem efektywności wielką rolę ma i obszerne pole dla twórczej inicjatywy robotników, kadry inżynieryjno-technicznej i ekonomicznej, dla kół Naczelnej Organizacji Technicznej i Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego. Obie te organizacje, posiadające cenny dorobek, mogą i powinny zwiększać swój wkład w przyspieszanie postępu technicznego i ekonomicznego.

TOWARZYSZE!

Najwyższą troską naszej partii jest i pozostanie dobre człowieka, warunki jego pracy, wszechstronne zaspokojenie jego materialnych i kulturalnych potrzeb. Celowi temu podporządkowujemy niezmienne naszą strategię rozwoju gospodarczego. Warunki naszego rozwoju strategicznie się zmieniają, na miejsce już rozwiązanych problemów pojawiają się nowe. Już dziś musimy się przygotować do rozwiązywania zadań, jakie będą stały przed nami w latach 80-tych.

W ciągu ostatnich siedmiu lat podwoiliśmy i zmodernizowaliśmy potencjał przemysłowy naszego kraju. Osiągnęliśmy to poprzez wysokie nakłady inwestycyjne oraz poprzez prowadzoną w poprzednim pięcioletcu skutwną politykę kredytową. Była to polityka niezbędna i słuszna. Dzięki niej gospodarka nasza wzbogaciła się o setki nowoczesnych zakładów, które już dziś i będą w rosnącym stopniu dawać ceną produkcję. Zmodernizowaliśmy wiele innych zakładów, całe gałęzie wytwarzania. Umożliwiła się pozycja Polski w międzynarodowym podziale pracy.

Obecnie główną sprawą jest pełne wykorzystanie tego wielkiego potencjału. Dalszą jego rozbudowę i modernizację powinniśmy w znacznie większym stopniu oprzeć na krajowej bazie technicznej i na pełniejszym spożytkowaniu osiągnięć polskiej myśli naukowo-technicznej.

Na XII Plenum Komitetu Centralnego przedyskutowaliśmy wnikiwie, współ z licznym gronem najwybitniejszych uczonych polskich, zadania w dziedzinie rozwoju nauki i postępu technicznego. Wnioski, do jakich doszliśmy, staną się podstawą rządowego programu, który zostanie przedłożony Sejmowi.

Pełniejsze wykorzystanie własnego potencjału naukowo-technicznego, jak i dorobku nauki i techniki światowej, w rozwoju całej gospodarki narodowej wymaga wielu poczyną. Bardzo ważne jest tu zwiększenie chłonności przemysłu na innowacje, zacieśnienie związków między instytutami i środowiskami naukowymi a zakładami.

Niezwykle ważny problem, w którego rozwiązywanie konieczny jest większy udział nauki — to dalsze zagospodarowanie i racjonalne wykorzystanie zasobów Polski. Musimy zarówno rozwijać wydobywcę głównych naszych surowców — węgla, miedzi, siarki, soli, jak i intensywnie rozbudowywać ich przetwórstwo. Jednocześnie należy podjąć wszechstronne działania na rzecz racjonalizacji ich zużycia.

Niezmiennie ważną sprawą jest pełniejsze wykorzystanie współczesnych zdobyczy nauki dla zapewnienia postępu w produkcji rolnej. Od zaplecza naukowego rolnictwa i gospodarki żywnościowej oczekujemy nowych bardziej wydajnych roślin, których upowszechnienie wpłynęłoby na szybki wzrost produkcji rolnej i zwiększanie zasobów paszowych.

Niezbędne jest zapewnienie dalszego postępu ilościowego i jakościowego w hodowli zwierząt. Szybko rozwidywany przemysł spożywczy powinien opierać się na nowych technologiach i wydajniejszych procesach przetwórczych, zapewniających wysoką jakość produkcji.

We wszystkich tych kwestiach powinniśmy szeroko korzystać z możliwości naszej rodzimej nauki, a także czerpać z osiągnięć światowej nauki i praktyki rolniczej. Rozwój rolnictwa i produkcji żywności jest bowiem jednym z naszych podstawowych zadań.

Doniosłym problemem dla dalszego rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej jest zaopatrzenie w wodę. Na ostatnim posiedzeniu plenarnym Komitet Centralny przyjął uchwałę w sprawie opracowania programu kompleksowego zagospodarowania rzeki Wisły i jej dorzecza oraz całosci zasobów wodnych kraju. Podejmujemy wielkie dzieło, o którym poprzednie pokolenia Polaków mogły jedynie marzyć. Jest to sprawa o wymiarze historycznym.

W istocie wszystko, co obecnie robimy, cały szybki rozwój kraju, to śmiało podejmowanie i rozwiązywanie problemów, które decydują o dniu dzisiejszym i o jutrze naszej Ojczyzny. Wymaga to ogólnonarodowego wysiłku — zaangażowania klasy robotniczej, rolników, wszystkich ludzi pracy. Niezmiennie ważny jest aktywny udział w tym dziele naukowców, kadry inżynieryjno-technicznej i ekonomicznej, całej polskiej inteligencji. Stawiamy na to, liczymy na jej kwalifikacje i zaangażowaną postawę, na jej patriotyzm.

TOWARZYSZKI I TOWARZYSZE!

Uchwała VII Zjazdu PZPR słusznie podkreśla, że „im bardziej złożone są zadania, które podejmujemy, im więcej wymagają samodzielności oraz inicjatywy mas, tym konsekwentniej powinniśmy umacniać i realizować w praktyce socjalistyczną demokrację”. Stałe pogłębianie tej demokracji i doskonalenie jej treści stanowi jeden z głównych warunków realizacji ustrojowych celów socjalizmu.

W naszej demokracji łączą się nierozdzielnie gwarancje i prawa socjalne z wolnościami politycznymi. Jest to demokracja zapewniająca ludziom pracy sprawiedliwość społeczną i równość szans, demokracja, która nie tylko deklaruje szlachetne zasady i prawa człowieka, lecz jednocześnie stwarza realne społeczno-ekonomiczne podstawy dla ich urzeczywistniania.

Nieodłączną cechą demokracji socjalistycznej stanowi współodpowiedzialność każdego obywatela za realizację wspólnie wypracowanych decyzji, za sprawę kraju, współodpowiedzialność urzeczywistniania poprzez własną rzetelną pracę i zaangażowaną postawę, a także poprzez uczestnictwo w kontroli społecznej. Między obu tymi stronami demokracji socjalistycznej, między współzależnością i współodpowiedzialnością istnieje ścisła zależność. Sprawna realizacja przyjętych programów rozwojowych; lepsze wyniki stwarzają bowiem najmocniejszą podstawę dla podejmowania nowych zadań produkcyjnych i socjalnych, dla lepszego zaspokajania potrzeb społecznych.

Tylko taka demokracja, która łączy współdecydowanie ze współodpowiedzialnością może być skuteczna. Takiej demokracji musimy się stale uczyć we wszystkich jej aspektach i przejawach, na wszystkich szczeblach.

Wszechstronnym funkcjom społecznym socjalistycznej demokracji odpowiada bogactwo jej form. Realizuje się ona poprzez różnorodne instytucje polityczno-ustrojowe: naszą partię i sojusznice stronnictwa, Front Jedności Narodu, Sejm i rady narodowe, organizacje społeczne. Szczególne miejsce w naszym systemie socjalistycznej demokracji zajmują samorządy społeczne. Ich wysoka rola i rozległe funkcje zostały utrwalone w Konstytucji PRL. Samorządy stanowią najbardziej skuteczną płaszczyznę kojarzenia interesów socjalistycznego państwa z interesami i dążeniami zespołów pracowniczych, spraw i zadań ogólnonarodowych z inicjatywami lokalnymi. Odgrywają one wielką rolę w rozwijaniu z inicjatywą naszej partii systemie szerokiej konsultacji ze społeczeństwem.

Jesteśmy zainteresowani w rozwoju wszystkich form samorządu w mieście i na wsi. Szczególną wagę przywiązujemy do samorządu robotniczego. Ma on w naszym kraju ugruntowane tradycje i doświadczenie. Stanowi główną formę współzależności klasy robotniczej w zarządzaniu zakładami pracy. Znaczenie samorządu robotniczego wynika ze społecznej pozycji klasy robotniczej w naszym państwie, z jej przewodniej roli w budownictwie socjalistycznym. Sferę działania samorządu robotniczego stanowi przede wszystkim przemysł, a więc najpotężniejsza i najbardziej nowoczesna dziedzina gospodarki narodowej, której dynamika rozwojowa decyduje o sile gospodarczej kraju. Stąd też w samorządzie robotniczym widzimy najszerszą formę współzależności klasy robotniczej w określaniu i realizacji zadań społeczno-gospodarczych.

Aktualne problemy pracy samorządu robotniczego rozpatrywało niedawno Biuro Polityczne. Oceniliśmy, że samorząd robotniczy w swojej ponad dwudziestoletniej działalności spełnił doniosłą rolę w kształtowaniu socjalistycznych stosunków społecznych, w mobilizowaniu założeń do wykonania zadań społeczno-gospodarczych, w umacnianiu współodpowiedzialności za sprawę zakładu i za rozwój całego kraju. Coraz skuteczniej działalność samorządu robotniczego wpływa na poprawę warunków pracy i socjalno-bytowych założeń.

Biuro Polityczne zalecało przestrzeganie kompetencji samorządu robotniczego, respektowanie jego opinii, zapewnienie jego współudziału we wszystkich ważnych sprawach zakładu. Służyć temu powinno odbywanie okresowych sesji oraz konsekwentna realizacja ich ustaleń i wniosków.

Równocześnie dokonując tej oceny, Biuro Polityczne podkreśliło, że nadal niezmienną zasadą pozostaje jednoosobowe kierownictwo i odpowiedzialność dyrektora przedsiębiorstwa.

Biuro Polityczne uznawało za celowe rozszerzenie instytucji samorządu robotniczego na wszystkie zakłady i przedsiębiorstwa państwowe. Stworzy to warunki dla dalszego umocnienia kierowniczej roli klasy robotniczej, będzie sprzyjać praktycznej realizacji postanowień Konstytucji PRL o powszechności udziału założeń w zarządzaniu przedsiębiorstwami.

W centrum uwagi samorządu robotniczego znajdować się powinny sprawy efektywności produkcji, sprawy którym poświęcamy dzisiejszą naradę. Właśnie w tym kierunku należy doskonalenie funkcjonowanie samorządu robotniczego, który powinien koncentrować się przede wszystkim na współdecydowaniu przez założeń o zasadniczych sprawach społeczno-gospodarczych zakładu pracy, o sposobach realizacji zadań i zapewnieniu do tego odpowiednich warunków.

Przyjęty przez konferencję samorządu robotniczego plan społeczno-gospodarczy musi uwzględniać zadania, środki oraz priorytety społeczne wynikające dla każdego zakładu z Narodowego Planu Społeczno-Gospodarczego. Plan obowiązuje w równym stopniu założeń, jak i kierownictwo zakładu pracy. W przypadkach dokonywania koniecznych zmian obowiązek administracji jest konsultowanie ich z organami samorządu robotniczego. Jest to niezbędne, jeśli chcemy, żeby założeń szanowały pl. i traktowały go za własny.

Wielkie znaczenie przywiązujemy do kontrolnej funkcji samorządu robotniczego. Społeczna, robotnicza kontrola musi objąć działalność wszystkich przedsiębiorstw społecz-

nionych. Szczególne znaczenie ma kontrola efektywności wykorzystania gospodarczych i ludzkich zasobów pracy, paliw i energii, rytmiczności i jakości produkcji, obniżanie kosztów produkcji, jej dostosowanie do potrzeb społecznych. Dla zapewnienia skutecznego kierowania działalnością samorządu robotniczego oraz kontroli realizacji uchwał KSE należy nadal usprawniać funkcjonowanie prezydium samorządu robotniczego jako stałych organów wykonawczych samorządu.

KSR-y i ich prezydium mają obowiązek dbać o właściwy rozdział i celowe wykorzystanie funduszy zakładowych, o sprawiedliwą politykę awansów, podziału premii, o właściwy przydział mieszkań. Mają one obowiązek kształtowania właściwych stosunków między ludźmi, podnoszenia kultury pracy.

Rozbudowując i modernizując naszą gospodarkę dbaliśmy zawsze o to, aby równocześnie tworzyć warunki do uczynienia pracy wydajniejszą i bardziej bezpieczną. W ostatnich latach podwojono zostały nakłady na BHP. Nadalnymi zadaniom poprawy warunków pracy rangą planu państwowego, zaostaliśmy pod tym względem wymagania w stosunku do inwestycji i modernizacji oraz w stosunku do nowych maszyn i urządzeń. W rezultacie uzyskaliśmy poprawę warunków pracy dla wielu milionów ludzi. Od trzech lat zmniejsza się systematycznie ilość wypadków przy pracy.

Nie wolno jednak poprzestać na osiągniętych. Polepszenie warunków pracy założeń oraz wypoczynku po pracy to zadanie ciągłe, stałe. Dbać o postęp w tej dziedzinie powinni wszyscy pracownicy, nadzór techniczny, administracja zakładowa i centralna, związki zawodowe i organizacje społeczne. Wiele jeszcze trzeba zrobić, zwłaszcza jeśli chodzi o podniesienie jakości i funkcjonalności środków ochrony pracy, uzupełnienie braków w wyposażeniu socjalnym zakładów, zagospodarowanie osiedli mieszkaniowych. Wciąż doskonaląc trzeba i rozwijać również zakładową służbę zdrowia.

Ważną sprawą jest rozwijanie ogrodów pracowniczych. W najbliższych latach doprowadzić trzeba do podwojenia ich obszaru. Sprawa ta powinna zająć się związki zawodowe i administracja terenowa.

Umożliwienie roli samorządu robotniczego sprzyjać powinno rozwijanie efektywności działania jego najniższych ogniw — w wydziałach i brigadach. Umożliwi to lepsze spożytkowanie mądrości i wiedzy, umiejętności i doświadczenia założeń, ich ofiarne, rzetelne pracy. Przywiązując należy dużą wagę do narad wytwórczych w wydziałach, oddziałach, na zmianach produkcyjnych i w brigadach robotniczych. Zadaniem organizacji partyjnych jest zapewnienie klimatu szczerej gospodarskiej dyskusji na tych naradach. Troska o dobre funkcjonowanie samorządu robotniczego jest ważnym zadaniem związków zawodowych. Większą rolę w jego działalności spełniać też powinny organizacje Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej.

Uważamy za słuszne zwiększenie współudziału samorządu robotniczego w zarządzaniu wielkimi organizacjami gospodarczymi. W tym celu należy organizować narady konsultacyjne przedstawicieli samorządów robotniczych wszystkich zakładów wchodzących w skład poszczególnych kombinatów i zjednoczeń. Ich zadaniem będzie opiniowanie programów rozwojowych, a także ocena realizacji zadań gospodarczych i społecznych. Sprzyjać to powinno doskonaleniu zarządzania oraz głębszej integracji działań w ramach wielkich organizacji gospodarczych.

Komitety zakładowe naszej partii, wchodząc w skład Konferencji Samorządu Robotniczego, powinny rozwijać jego aktywność i umacniać więź z założeń.

Samorząd robotniczy, reprezentując wszystkich pracowników przedsiębiorstwa, stanowi płaszczyznę sojuszu klasy robotniczej i inteligencji, zespolenia partyjnych i bezpartyjnych. Jego działalność ma zatem ogromne znaczenie dla sprawy jednolitości moralno-politycznej naszego narodu, powinna służyć stałemu jej pogłębianiu i umacnianiu.

ŻANOWNI TOWARZYSZE!

Gospodarską debatę całych założeń powinny stać się w tym miesiącu, zgodnie z wytycznymi Prezydium Rządu i Prezydium CRZZ, sesje Konferencji Samorządu Robotniczego, poświęcone kompleksowej ocenie realizacji planu w pierwszym półroczu bieżącego roku oraz wykonanie zadań w produkcji towarów na rynek i na eksport, o oszczędne gospodarowanie surowcami i materiałami, o obniżanie kosztów produkcji. Tylko tą drogą możemy zapewnić osiągnięcie wytyczonych przez VII Zjazd społecznych celów, decydujących o dalszej poprawie warunków życia ludzi pracy i ich rodzin.

Mamy wszechstronne rozeznanie sytuacji gospodarczej kraju, mamy jasny program działania. Podejmujemy niezbędne decyzje, zmierzające do zagwarantowania wykonania zadań planowych tego roku. Chodzi o to, aby wszelkie przeszkody i zahamowania przewyższyć możliwie najszybciej. Właśnie dlatego zwracamy się do klasy robotniczej i jej reprezentacji — samorządu robotniczego, o aktywne, energiczne działanie.

Znajdujemy się obecnie na półmetku realizacji bieżącego planu pięcioletniego. W wielu dziedzinach gospodarka nasza osiągnęła wyniki odpowiadające wytycznym planu lub nawet od nich lepsze; w niektórych jednak nie można odnotować zadowalających rezultatów. Przed nami pozostało 2,5 roku realizacji planu. W najbliższym czasie przystąpimy do opracowania planu na rok 1979. Chcemy, aby był to plan dalszego wzrostu poziomu życia. Wymaga to szerszego wykorzystania intensywnych czynników rozwoju, rzeczywistej poprawy efektywności. Od wysiłku i zaangażowania klasy robotniczej, personelu inżynieryjno-technicznego i administracyjnego, od ogólnej poprawy sprawności funkcjonowania wszystkich ogniw gospodarki narodowej zależy osiągnięcie celów społecznych i gospodarczych, jakie wytyczyliśmy na VII Zjeździe.

Dzisiejsza nasza narada zgromadziła czołowy aktyw — ludzi, od których wiele zależy w zakładach i w całej gospodarce.

Zwracamy się do was, towarzysze, abyście dokonali gospodarskiej i odpowiedzialnej analizy wszystkich rezerw. Wytwarzajcie klimat wysokiej aktywności zawodowej i społecznej, klimat pełnej odpowiedzialności za realizację zadań.

Zadajcie o to, aby we wszystkich zakładach pracy samorząd robotniczy inspirował i organizował społeczny ruch dobrej roboty, socjalistyczne współzawodnictwo pracy, wynalazczość i racjonalizację pracowniczą. Niechaj formy, kierunki i treści współzawodnictwa oraz ruchu wynalazczego wypływają od ludzi, z ich dążeń i ambicji, niech będą wyrazem patriotycznego zaangażowania, zdolności i aktywności wszystkich ludzi pracy. Tylko wówczas będą one lepiej i skuteczniej służyły realizacji naszych wspólnych zadań. Udzielajmy zdecydowanego poparcia każdej inicjatywie, która ma na celu dalsze polepszenie warunków gospodarowania i służy urzeczywistnianiu społeczno-gospodarczych celów nakreślonych w uchwałach VII Zjazdu partii.

Tak, towarzysze, partia nasza widzi społeczną rangę, tworzącą rolę, kompetencje i odpowiedzialność samorządu robotniczego. Od was, od społecznej aktywności i działalności samorządu robotniczego zależy przekształcenie go w każdym zakładzie i w całym naszym kraju w wielką siłę wspierającą realizację programu, który wytyczyliśmy wspólnie z całą klasą robotniczą, z narodem, dla jego dobra i pomyślności. Liczymy na was, towarzysze, oczekujemy od was aktywnej pomocy i współdziałania w sprawach najważniejszych, decydujących o dalszym pomyślnym rozwoju socjalistycznej Polski.

usługach mieszkańców

Usługi muszą stać się mocnym i nowoczesnym ogniwem naszej gospodarki. Nie ulega przecież wątpliwości, że ich rozwój stanowi — obok zwiększania dostaw towarowych — jeden z najważniejszych czynników umacniania równowagi rynkowej. Co więcej, usługi odgrywają istotną rolę społeczną, kształtując w znacznym stopniu standard i jakość życia.

W województwie białostockim ponad połowę usług bytowych wykonują warsztaty rzemieślnicze. Niewielu dotąd fryzjerów, krawców, czy ślusarzy działało pod uproszczonym szyldem. Spółdzielnie wolały raczej zajmować się bardziej intratną produkcją, szczególnie kooperacyjną, aniżeli schylać się do potrzeb indywidualnego klienta, który wiadomo — dużo wymaga i często wybrzydza.

Nadszedł jednak kres tych czasów. Spółdzielczość na czele z Wojewódzką Usługową Spółdzielnią Pracy w Białymstoku została zobowiązana do przedstawienia swego potencja-

lu, głównie na usługi dla ludności.

Z niemałym trudem realizuje się manewr w spółdzielni. O kłopotach z tym związanych mówiono na zebraniach przedstawicieli członków WUSP. Dziś efekty wysiłków są widoczne, zwłaszcza u członków spółdzielni, a być może wkrótce będą dostrzegane przez klientów. Oto, w ubiegłym roku w strukturze obrotów usług zajęły blisko 53 proc., gdy jeszcze kilka lat temu niewiele ponad 40 proc. Pokonują różnicę bariery (surowcowe, materiałowe, kadrowe, itp.) wykonano plan świadczeń dla ludności w ponad 100 proc., a porównując z 1976 rokiem realizowano o prawie 23 proc. więcej zamówień. Takiej dynamiki usług mogą im pozazdrościć inne zakłady.

W trakcie obrad delegatów spółdzielni, prezes Zarządu WUSP — Włodzimierz Korycki przekazał na ręce sekretarza KW PZPR — Stanisława Zielińskiego i wicewojewody — Zenona Świątka meldunek o pomyślnej realizacji zadań gospodarczych pierwszego półroczu br. Przedsięwzięcia planowe zostały urzeczywistnione wcześniej, niż zakładano. Kilka wskaźników. Plan sprzedaży wyrobów i usług wykonano w ponad 104 proc. I znów, podobnie jak w ubiegłym roku, uzyskano ładną dynamikę: w usługach dla ludności ponad 116 proc., a w produkcji artykułów rynkowych — prawie 129 proc.

Nie na wszystkich frontach spółdzielcy z WUSP odnoszą sukcesy. Jako porażkę odnotowują spadek ilości zakładów usługowych. Stało się to w

ubiegłym roku, właściwie nie z ich winy, po wprowadzeniu nowego zarządzenia CZSP o zasadach funkcjonowania warsztatów na tzw. zryczai-towanym rachunku. 113 zakładów uległo likwidacji, ponieważ właściciele nie zgodzili się na zmianę warunków pracy.

Zarząd WUSP znalazł się wtedy w trudnej sytuacji. Trzeba było przeciwstawić się siłom, że zmniejszonym potencjałem wykonywać zadania planowe na uprzednio ustalonym poziomie. I nikt, co można było, nie domagał się głosem, by korygować, obniżać wskaźniki. Zrobiono co innego — postawiono na lepszą organizację pracy i wykorzystanie „dostępnych” rezerw. Osiągnięto, szczególnie w dużych, zwartych zakładach, usługowych wysoką wydajność pracy, jakie przedtem nie znano.

Spółdzielcy powiadają, że do wybrnięcia z ubiegłorocznego kłopotu walczyli przyczyni się do tego rozwój ruchu socjalistycznego współwzrostu pracy z różnymi formami rywalizacji dociera się tam niemal do wszystkich stanowisk roboczych. Podsumowania wyników dokonuje się za w skali całej spółdzielni. W 1977 roku pierwsze miejsce we współwzrostu zajęła Oddział WUSP w Hajnówce, przeciętnie organizacje w Dąbrowie Białostockiej i Mońkach.

W usługach można zrobić jeszcze więcej i lepiej. I prawda, że wprowadza się nowe rodzaje świadczeń np.: czyszczenie dywanów, naprawa sprzętu sportowego, budowa domków jednorodzinnych. Niektóre z nich można zamówić telefonicznie i na raty, ale wielu innowacji i poprawy jakości nie uzyska się bez ustabilizowania załogi. Fluktuacja pracowniczka jest duża i wielce szkodzi. W ubiegłym roku odeszło ze spółdzielni 584 pracowników, czyli co czwarty zatrudniony. (Ży)



Montażem odcinka 110 kV w rozdzielni napowietrznej zajmuje się brygada Mariana Doroszczyka z katowickiej „Elektrbudowy”.

Ciepłownicy — jak w ukropie

Na początku br. planowano w białostockiej Elektrociepłowni II rozpoczęcie remontów i modernizacji urządzeń, ale kapturka aura nie pozwoliła na to, bowiem niskie temperatury utrudniały się do maja. Kiedy już jednak wygasł ogień pod kotłami, przystąpiono niezwłocznie do realizacji zamierzonych przedsięwzięć.

Najpierw wzięto się za remont sieci ciepłej, podłączanej do miejskiego systemu ogrzewczego, gdyż dopiero wtedy można uruchomić kotły i „podciążyć” je do zimowej eksploatacji. Aktualnie trwa remont dwóch kotłów wodnych. W komorach paleniskowych wymieniano siłą lub naprawia rury, którymi przepływa woda. Wiele z nich, przeciętnie ok. 1 km w każdym piecu jest po sezonie ciepłowniczym przepalonych lub powymaganych. Wspólnie z pracownikami EC — II przy naprawie kotłów zatrudniono są brygady bazy remontowej Zakładu Energetycznego z Warszawy, w sumie — ok. 60 osób.

W kotłowni prowadzone są też aktualnie biegnące przeglądy i remonty znajdujących się tam turbozespołów (turbiny i generatorów). Naprawiane są także wszystkie urządzenia towarzyszące, „współdziałające” z kotłami: system dostarczania węgla do elektrociepłowni, składający się m. in. z przenośników taśmowych i młynów rozbijających „gorące kamienie” na miazę. Remontuje się zmierzające wody i część elektrycznych urządzeń, służących automatyzacji pomiarom parametrów wody i pary.

Znajdujące się w EC — II kotły parowe i turbozespoły doświadczają gruntowniejszej modernizacji w lipcu i sierpniu, kiedy brygady remontowe zakończą prace przy kotłach wodnych.

W miejscu, od którego rozpoczyna się wędrówka energii z elektrociepłowni do miejskiej sieci ogrzewczej montowane są urządzenia pomiarowe, badające ciepło i ciśnienie wody. Trwają również prace przy budowie magistrali zasilającej w parę okolice zakłady przemysłowe. Wszystkie prace remontowe i moderni-

Spotkanie z młodymi czytelnikami

Dziś, 4 bm., w ramach Wacacyjnego Klubu Młodego Czytelnika, spotka się z białostockimi dziećmi SATURNIA WADKA. O godz. 11 rozmawiać będzie ze swymi najmłodszymi czytelnikami przy ul. Kawałeryjskiej 38, o godz. 13.30 — przy ul. Bema 108, zaś o godz. 16 będzie gościem w Szkole Podstawowej nr 22 przy ul. Konopnickiej, gdzie spotka się z dziećmi z kolonii letniej z PGR Olecko. (mip)

Śladem publikacji

W dniu 28 czerwca br. ukazał się na łamach „GW” artykuł „Od ziarnka do ziarnka”. Wszystkie osoby występujące w tej publikacji nosiły zmienione nazwiska. Zatem pani Baranowska, pracownica GS-u w Mońkach nie ma nic wspólnego z osobą występującą pod tym nazwiskiem w artykule.

Spyw kajakowy

Ilość miejsc w tym atrakcyjnym spływie jest ograniczona. Zaczęliśmy więc interesowanych do szybkiego zgłoszenia się w białostocki Oddział PTT-K, gdzie można uzyskać również szczegółowe informacje. (mar)

Śladem krytyki

Kto zanieczyszcza las w Czarnej Białostockiej?

„S.O.S. dla przyrody!” — takim tytułem drukowany był na naszych łamach list Czytelnika, młodego mieszkańca Czarnej Białostockiej. Opisywał on karygodne przykłady niszczenia lasu w pobliżu tego miasta. Zamiast miejsca wypoczynku stały się lasy teren wysypisk śmieci, in. jak pisał autor listu, oddany kory wysypiska to miejsce, w którym znajduje się Zakład Przemysłu Drzewnego.

Do ukazania się krytycznego listu od dyrektora zakładu otrzymaliśmy pismo wyjaśniające, w którym m. in. czytamy: „Autor listu widocznie nie był zorientowany co do pochodzenia kory, która wysypiska do lasu, zanieczyszczając środowisko naturalne.”

W celu sprostowania informacji, że zakład nasz od chwili odbudowy i uruchomienia, tj. od 1976 r. nie stosuje korowania drewna i tym samym nie wywozi odpadów kory na zewnątrz zakładu. Odpady produkcyjne w postaci trocin są spalane w kotłowni zakładowej bądź też sprzedawane do produkcji płyt wiórowych. Odpady w postaci kory najprawdopodobniej pochodzą z innego zakładu zlokalizowanego na terenie Czarnej Białostockiej.

Zatem — sprawa jest otwarta: — kto zanieczyszcza odpadami kory las? Kto jeszcze traktuje ten teren jako wysypisko śmieci? Czekamy na inne wyjaśnienia. (Ag)

Park na dziko

Często mówimy, że Białystok jest miastem zielonym. Nie jest to stwierdzenie pozbawione sensu, gdyż obszar parków, skwerów i innych terenów zielonych w stosunku do powierzchni miasta jest znaczny. Nie wystarczy jednak do przyrównania Białostoku do miast, które są bardziej zielone. Trzeba też trzeźwiej spojrzeć na rzeczywistość.

Gdy urządzono ten park przed laty, to było nim obywatelstwo. Miało to być teren rekreacyjny, zrobiono więc boisko do koszykówki i siatkówki, wytyczono ścieżki spacerowe i na tym się skończyło. Na boisku nikt nie gra, gdyż szkoły mają własne boiska, a trudno zaprzętać do gry przypadkowych przechodniów. Rosną więc bujne trawy i chwasty, pod którymi kłnie żużlowa nawierzchnia, niszcząca nie mało. Ktoś kiedyś służył do siedzenia, teraz służy do siedzenia, a chłubił się poimemu opasany i wyłożony ławami, a wokół pełno papieru i śmieci. Widać, że nie ma w Białymstoku „dużo” Białostoku. (sak)

Z UKOSA

Wawóz grozy

Mieszkańcy domów nr 3 i 3A przy ul. Wojsk Ochrony Pogranicza w Białymstoku nazywają wawozem grozy wielki wykop, który powstał parę tygodni temu przed tymi budynkami, odgrazając je w ten sposób niemal całkowicie od ulicy. Poza tym — dół o długości parunastu metrów i nie małej głębokości, jest absolutnie niebezpieczny, nie ma tam żadnego płotka ani tablicy ostrzegawczej. Nie trudno sobie wyobrazić, czym to grozi, szczególnie wieczorem i nocą. Są przecież i tacy kierowcy, którzy akurat nie wiedzą, że przy ul. Wojsk Ochrony Pogranicza znajdują się akurat niebezpieczne, głębokie wykopki.

Kto znalazł?

W dniu wczorajszym, 3 bm., „Centrala” lub „Domu Towarowego” „Nowy” zgubiło usłownik do tłumaczenia (metalowy) w kształcie małego lejka. Uczelny znalazł proszony jest o zwrot do redakcji za wysokim wynagrodzeniem. (sak)

Pogotowie Techniczne Wodogłów

Informacja kolejowa — tel. 24-44.

APTEKI

Apteka nr 65-003, ul. Lipowa 2, tel. 23-65.

Apteka nr 65-007, ul. Wesołowskiego 2, tel. 23-65.

Informacja o lekach — tel. 23-65.

Informacja o lekach z importu — tel. 368-01.

SZPITAL

Woj. Szpital Zespolony im. Skłodowskiej-Curie 29, tel. 23-21.

Oddział: dziecięcy wewnętrzny — tel. 23-21.

Klinika Dermatologiczna im. Manifestu Lipowego 1, tel. 23-65.

Woj. Szpital Zakątny, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Woj. Szpital Zespolony, Olsztyn, Dąbrowa, tel. 23-21.

Co, gdzie, kiedy?

W BIAŁYMSTOKU

Teatr Dramatyczny im. A. Węgli — przerwa urlopowo.

Państwowy Teatr Lalek — nieczynny.

KINA

„Północ” — Ostatni film o Legii Cudzoziemskiej, prod. USA, kol. (od lat 15), godz. 15.15 i 17.30.

„Kobra” — prod. jap., panor., kol. (od lat 18), godz. 20.

„Ton” — „Och, jaki pan szalony”, prod. ang., komedia (od lat 15), godz. 15.30.

„Pierwsza spokojna noc” — prod. wiosk., kol. (od lat 19), godz. 17.45 i 20.

„Srebrna” — „Powrót różowej pantery”, prod. ang., panor., kol. (od lat 12), godz. 10.30, 13.30, 17.45 i 20.

„Studio” — „Odrzucający brud”, prod. wiosk., kol. (od lat 13), godz. 15.30, 17.45 i 20 (ostatni dni).

„Złotokwiecie” — przerwa urlopowo.

„Spotkanie” — „Hostessa”, prod. NRK, kol. (od lat 15), godz. 17.

„Kolejarka” — nieczynne.

KLUBY

Klub Rozrywkowy (ul. Wierzbowa 5) — Klub dyskotekowy „Kung-Fu”, godz. 19-24.

Interklub ACK „SEPIULARUM” — Dyskoteka młodzieżowa, godz. 18-21.

„Nikita Club”, godz. 22-2.

KINA

W WOJEWÓDZTWIE

Białostockim — „Niewygodny kochanek”, prod. wiosk. (od lat 18).

Dąbrowa Białostocka — „Romans Teresy Hennert”, prod. polsk. (od lat 15).

Hajnówka — „Słońce hien”, prod. tunizyjsk. (od lat 15).

Lapy — „Każdy ma swoje piękno”, prod. franc. (od lat 18).

Menki — „Ostatni beztroski młodziak”, prod. CSRS (od lat 12).

Sokoła — „Powrót straconych”, prod. jugosl. (od lat 12).

Kierownictwo kin zastrzega możliwość zmian programu.

Radio i TV

Radio

Muzea

W BIAŁYMSTOKU

Muzeum Okręgowe — Ratusz.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17, w czwartki w godz. 12-19, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

Wystawy stałe: w czwartki w godz. 10-17, w piątki w godz. 12-19, w niedziele w godz. 10-17.

WYSTAWY

Galeria Sztuki Współczesnej, ul. Manifestu Lipowego 14 — Ogólnopolska wystawa prac uczniów liceów sztuk plastycznych w Warszawie.

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka Wankla (okręg warszawski).

Salon Wystawowy BWA (Arsenal), ul. Mickiewicza 2 — Wystawa Henryka W

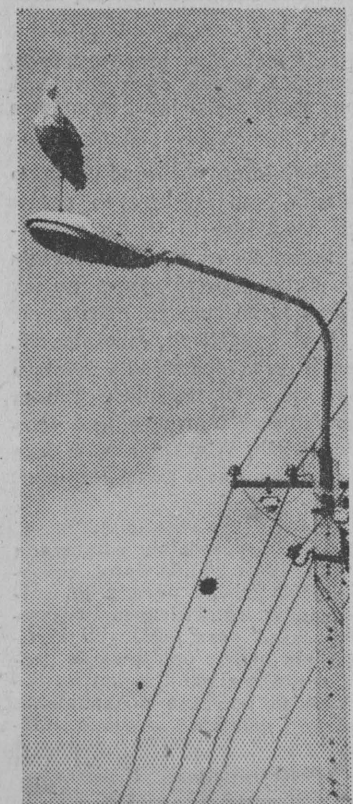
Wpadniemy w Białą

Biała Piska w konfliktach turystycznych raczej się nie liczy. Atutem gminy jest rolnictwo i miasto stara się wypełniać funkcje usługowe wobec tej dziedziny gospodarki. Często jednak miejscowe władze zwracają na drogę kolejnych sezonów turystycznych, zastanawiając się czy rzeczywiście ich miasto w turystyce nie może mieć nic do powiedzenia?

Na terenie gminy nie ma większych atrakcji mogących przyciągnąć ludzi, ale Biała leży

Bocianiątka czekają na pomoc

W miarę znikania słomianych strzech bociany zmieniają „miejscę zamieszkania”. Nierzadko można spotkać gniazda na drzewach, słupach telegraficznych i elektrycznych, co... bywa niebezpieczne. Parę dni temu miał miejsce wypadek w Wiźnie, gdzie bociany uwiły gniazdo na słupie elektrycznym, przy szosie z Białogostu do Łomży. Na drutach zginęli rodzice bocianiątka, zaś młode żyją i oczekują pomocy. Potrzebna jest więc rychła interwencja zakładu energetycznego i opieka nad ptakami. (jas)



Wystawa plakatu

W sali klubowej Domu Kultury w Grajewie została zorganizowana ciekawa wystawa plakatu filmu polskiego. Wystawę można oglądać do końca lipca br. w godz. 9 - 19. (mar)

Zeglarskie regaty

Zakładowe Koło PTT-K przy WPS „Kolbet” w Suwałkach przejawia wiele inicjatyw w organizowaniu imprez dla pracowników Wytówni. Ostatnio w ramach obchodów „Dni Morza” odbyły się regaty żaglowek na jeziorze Wi-

gry o puchar dyrektora „Kolbetu”. Pierwsze miejsce i puchar zdobyła załoga Ryszarda Arciszewskiego z „Kolbetu”, drugie - załoga Bogusława Grabonia z ZPW, trzecie - Jarosław Siabinski z „Kolbetu”. (b-icz)

Co, gdzie, kiedy?

TEATRY
W BIAŁYMSTOKU
Teatr Dramatyczny im. A. Węglińskiego - przerwa urlopową.
Państwowy Teatr Lalek - nieczynny.
KINA W WOJEWÓDZTWACH ŁOMŻYŃSKIM
Łomża „Millennium” - „Mimino”, prod. radz.
Łomża „Październik” - „Cyrk bez granic”, prod. rum.
Grajewo - „Wziewi mnie w światła dał”, prod. radz. (od lat 12).
Kołno - „Fajzywy król”, prod. ang. (od lat 15).
Wysokie Mazowieckie - „Szał”, prod. ang. (od lat 18).
Zambrow - „Sapinac czyni cuda”, prod. CSRS.
SUWAŁSKIM
Suwałki „Baltik” - „Jutro się polimy kochanie”, prod. CSRS (od lat 12).
Suwałki „Kultura” - „Alfredo, Alfredo”, prod. wlosk. (od lat 18); „Mała syrena”, prod. jap.
Augustów - „Siedem nocy w Japonii”, prod. ang. (od lat 12).
Biała Piska - „Ostatni z Fleksnesów”, prod. norweg. (od lat 15).
Elk „Polonia” - „Człowiek klanu”, prod. USA (od lat 18).
Elk „Orzeł” - „Kolumba Trajana”, prod. rum.
Elk „Zorza” - „Czesz artysto”, prod. franc. (od lat 15).
Gizykowo - „Spotkanie na Kaszpie”, prod. radz.; „Koronczak”, prod. szwajc.-franc. (od lat 15).
Gódko - „Ostatni bal w Rożnowie”, prod. CSRS (od lat 12).
Mikołajki - „Gang Olisena na szlaku”, prod. dani. (od lat 12).
Olecko - „Szarada”, prod. polsk. (od lat 18).
Pisz - „Kółko o dziewięciu ognach”, prod. wlosk. (od lat 18).

MUZEUM
Muzeum Okręgowe, ul. Sadowa 12 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświątecznych) w godz. 9-18, w wtorki i czwartki w godz. 9-18, w niedziele w godz. 10-18. Wystawa czasowa: Portret Olisena w Parku Etnograficznym Północno-Wschodniego Mazowsza im. A. Chętnika w Nowogrodzie - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświątecznych) w godz. 9-18.
Muzeum Rolnictwa im. K. Klucka w Ciechanowie - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświątecznych) w godz. 9-18, w niedziele i święta w godz. 10-19. Wystawy stałe: Dzieje rolnictwa - techniki uprawy, pastewnictwa i hodowli, transport wsi, mechanizacja rolnictwa, ziemniaki, kaktusy ludowe, monografia Krzysztofa Klucka, skansen maziowiecko-podlaski z ekspozycją wewnątrz. Wystawa czasowa: Współczesne tkaniny ludowe Wierusz-Kowalskich.
Muzeum im. M. Konopnickiej - Oddział Muzeum Okręgowego, ul. Kościuszki 31 - czynne codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświątecznych) w godz. 9-18. Wystawy stałe: Maria Konopnicka 1894-1909. Ekspozycja saloniku z połowy XIX wieku. Wystawa czasowa: Projekty pocztówek Jana Marcina Szancera oparte na motywach utworu M. Konopnickiej „O krasnoludkach i sierotce Marysi”.

WYSTAWY
W ŁOMŻY
Galeria LTP (Muzeum), ul. Sadowa 12 - Wystawa fotografii szwedzkiej - czynna w godzinach otwarcia Muzeum.
Salon Wystawowy BWA (Hotel „Polonaz”), ul. Rządowa i Galeria Sztuki Współczesnej „Plastyka”, pl. Żeglarski - Malarsko i rysunek Grażyny Kędzielskiej - wystawa czynna w godz. 10-17.
W SUWAŁKACH
Salon Wystawowy BWA, ul. Kościuszki 31 - Medalierstwo, grafika, malarsko i rzeźba artystów suwalskich - wystawa czynna codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświątecznych) w godzinach 10-17.
Galeria Różnolika, ul. Armii Czerwonej (Fabryka Mebli) - Malarsko i rzeźba artystów suwalskich - wystawa czynna codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświątecznych) w godzinach 10-17.
Galeria Młodych, Klub „Suwałki”, ul. Wiatrakowa - Wystawa rysunków suwalskich - wystawa czynna codziennie (z wyjątkiem poniedziałków i dni poświątecznych) w godzinach 10-17.
Galeria PSP, ul. Kościuszki 32 (1 piętro) - Wystawa szkła artystycznego Józefa Kandefer, Józefa Kandefer, Józefa Kandefer, Józefa Kandefer - wystawa czynna w dni powszednie w godz. 10-18.

RADIO
PROGRAM I
Wiadomości: 6.00, 1.00, 2.00, 3.00, 4.00, 5.00, 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 20.00, 21.00, 22.00, 23.00, 24.00. Sygnały dnia: 5.00 Zielone Studia; 6.00 Sygnały dnia; 9.05 Lato z radiem; 10.00 Lato z radiem; 10.05 Lato z radiem; 10.10 Lato z radiem; 10.15 Lato z radiem; 10.20 Lato z radiem; 10.25 Lato z radiem; 10.30 Lato z radiem; 10.35 Lato z radiem; 10.40 Lato z radiem; 10.45 Lato z radiem; 10.50 Lato z radiem; 10.55 Lato z radiem; 11.00 Lato z radiem; 11.05 Lato z radiem; 11.10 Lato z radiem; 11.15 Lato z radiem; 11.20 Lato z radiem; 11.25 Lato z radiem; 11.30 Lato z radiem; 11.35 Lato z radiem; 11.40 Lato z radiem; 11.45 Lato z radiem; 11.50 Lato z radiem; 11.55 Lato z radiem; 12.00 Lato z radiem; 12.05 Lato z radiem; 12.10 Lato z radiem; 12.15 Lato z radiem; 12.20 Lato z radiem; 12.25 Lato z radiem; 12.30 Lato z radiem; 12.35 Lato z radiem; 12.40 Lato z radiem; 12.45 Lato z radiem; 12.50 Lato z radiem; 12.55 Lato z radiem; 13.00 Lato z radiem; 13.05 Lato z radiem; 13.10 Lato z radiem; 13.15 Lato z radiem; 13.20 Lato z radiem; 13.25 Lato z radiem; 13.30 Lato z radiem; 13.35 Lato z radiem; 13.40 Lato z radiem; 13.45 Lato z radiem; 13.50 Lato z radiem; 13.55 Lato z radiem; 14.00 Lato z radiem; 14.05 Lato z radiem; 14.10 Lato z radiem; 14.15 Lato z radiem; 14.20 Lato z radiem; 14.25 Lato z radiem; 14.30 Lato z radiem; 14.35 Lato z radiem; 14.40 Lato z radiem; 14.45 Lato z radiem; 14.50 Lato z radiem; 14.55 Lato z radiem; 15.00 Lato z radiem; 15.05 Lato z radiem; 15.10 Lato z radiem; 15.15 Lato z radiem; 15.20 Lato z radiem; 15.25 Lato z radiem; 15.30 Lato z radiem; 15.35 Lato z radiem; 15.40 Lato z radiem; 15.45 Lato z radiem; 15.50 Lato z radiem; 15.55 Lato z radiem; 16.00 Lato z radiem; 16.05 Lato z radiem; 16.10 Lato z radiem; 16.15 Lato z radiem; 16.20 Lato z radiem; 16.25 Lato z radiem; 16.30 Lato z radiem; 16.35 Lato z radiem; 16.40 Lato z radiem; 16.45 Lato z radiem; 16.50 Lato z radiem; 16.55 Lato z radiem; 17.00 Lato z radiem; 17.05 Lato z radiem; 17.10 Lato z radiem; 17.15 Lato z radiem; 17.20 Lato z radiem; 17.25 Lato z radiem; 17.30 Lato z radiem; 17.35 Lato z radiem; 17.40 Lato z radiem; 17.45 Lato z radiem; 17.50 Lato z radiem; 17.55 Lato z radiem; 18.00 Lato z radiem; 18.05 Lato z radiem; 18.10 Lato z radiem; 18.15 Lato z radiem; 18.20 Lato z radiem; 18.25 Lato z radiem; 18.30 Lato z radiem; 18.35 Lato z radiem; 18.40 Lato z radiem; 18.45 Lato z radiem; 18.50 Lato z radiem; 18.55 Lato z radiem; 19.00 Lato z radiem; 19.05 Lato z radiem; 19.10 Lato z radiem; 19.15 Lato z radiem; 19.20 Lato z radiem; 19.25 Lato z radiem; 19.30 Lato z radiem; 19.35 Lato z radiem; 19.40 Lato z radiem; 19.45 Lato z radiem; 19.50 Lato z radiem; 19.55 Lato z radiem; 20.00 Lato z radiem; 20.05 Lato z radiem; 20.10 Lato z radiem; 20.15 Lato z radiem; 20.20 Lato z radiem; 20.25 Lato z radiem; 20.30 Lato z radiem; 20.35 Lato z radiem; 20.40 Lato z radiem; 20.45 Lato z radiem; 20.50 Lato z radiem; 20.55 Lato z radiem; 21.00 Lato z radiem; 21.05 Lato z radiem; 21.10 Lato z radiem; 21.15 Lato z radiem; 21.20 Lato z radiem; 21.25 Lato z radiem; 21.30 Lato z radiem; 21.35 Lato z radiem; 21.40 Lato z radiem; 21.45 Lato z radiem; 21.50 Lato z radiem; 21.55 Lato z radiem; 22.00 Lato z radiem; 22.05 Lato z radiem; 22.10 Lato z radiem; 22.15 Lato z radiem; 22.20 Lato z radiem; 22.25 Lato z radiem; 22.30 Lato z radiem; 22.35 Lato z radiem; 22.40 Lato z radiem; 22.45 Lato z radiem; 22.50 Lato z radiem; 22.55 Lato z radiem; 23.00 Lato z radiem; 23.05 Lato z radiem; 23.10 Lato z radiem; 23.15 Lato z radiem; 23.20 Lato z radiem; 23.25 Lato z radiem; 23.30 Lato z radiem; 23.35 Lato z radiem; 23.40 Lato z radiem; 23.45 Lato z radiem; 23.50 Lato z radiem; 23.55 Lato z radiem; 24.00 Lato z radiem.

dobnie jak Sokół Jeziorne położone nad Jez. Borowym. Przez teren gminy przebiegały dwie drogi o znaczeniu wojewódzkim: jedna łączy Szczuczyn leżący przy trasie „11” z Piszem i Rudanem Nidą, druga - Białą (przez Drygały) z Elkiem lub Orzyszem. Jednak nawierzchnie tych dróg, chociaż bitumiczne, wymagają poważnego remontu, szczególnie droga z Białej przez Drygały do Elku. Miasto ma także połączenie kolejowe, gdyż przebiega tędy linia PKP łącząca Elk z Olsztynem (przez Pisz). Po roku 1985 planuje się budowę nowej linii kolejowej, łączącej Białą z Łomżą, a więc będzie to bardzo ważne, szczególnie dla Łomży.

Niezależnie jednak od wszelkich okoliczności warto zatrzymać się w samym mieście, które świętuje w tym roku jubileusz 550-lecia istnienia. Władze miasta założyły sobie bardzo ambitny program czynów społecznych, wychodzący z założenia, że jubileusz są po to, aby na nich miasto jak najwięcej wygrało. Od wiosny w Białej dosłownie wrze. Przede wszystkim dokonuje się generalnej kosmetyki: remontuje ulice, odnawia elewacje budynków, zakłada nowe zieleńce. Tempo prac trzyma się oprawnych harmonogramów, co świadczy, że mieszkańcy tego miasta nie błądzą puszczając słowa w wiatr. Miasto wypieknie i odmłodzi.

Można więc bez obawy zawiązać w czasie letnich wycieczek do Białej Piskiej. Być może uda się odkryć jakiś uroczysko i nieznaną zakątkę, o co coraz trudniej. (sak)



Za chwilę wianki popłyną nurtem Narwi. Fot. Gabor Lorinczy

Fajerwerki nad Nowogrodem

Po raz drugi już Nowogród obchodził swoje „Dni”. Tym razem połączone je ze „Świętem młodości ZSMP”. Program przewidywał szereg imprez na wolnym powietrzu. Niestety, na przeszkodzie stanął deszcz, a że miasto nie posiada odpowiednich sal, więc część proponowanych zabaw po prostu się nie odbyła.

Zimno nie odrządziło jednak wszystkich. W sobotni wieczór nad miasteczkiem rozbiły się, a na wodę spłynęły, zgodnie ze starą kurpiowską obrzędem, wianki nowogrodzkich panien. Z wysokości mostu można było obserwować na blisko 2-kilometrowym odcinku Narwi.

Wcześniej na miejscowym boisku odbył się w strugach deszczu mecz piłki nożnej między reprezentacją Zarządu Wojewódzkiego ZSMP i aktywnym młodzieżowym gminą. Wynik - 5:4 dla nowogrodzian.

W skansenie wystąpił folklorystyczny Zespół Pieśni i Tańca „Kurpianka”, złożony z pracowników tutejszych zakładów pracy. W sali Miejsko-Gminnego Ośrodka Kultury można było obejrzeć poplenarową wystawę malarstwa „Łomża - 78” oraz wystawę fotograficzną Gabora Lorinczy „550-lecie Nowogrodu”. Młodzież przez dwa dni do późnej nocy bawiła się na dyskotekach i filmowym maratonie. (jtb)

„Złote Gody” w Białej Piskiej

Miła i wzruszająca uroczystość „Złotych Godów”, 50-lecia pojęcia małżeńskiego obchodzili niedawno jubilat: Stefania i Hieronim Dokurno oraz Stefania i Franciszek Nikonowiczowie. Rada Państwa nadała jubilatowi medale „Za długoletnie pożyście małżeńskie”. Odniesienia wręczył do stojącym jubilatowi naczelnik Miasta i Gminy - Alfons Bobowski, który życzył im długich lat życia i dobrego zdrowia. Z okazji obchodów 550-lecia Białej Piskiej jubilatowi wręczono okolicznościowe proporzki.

Emilian Brewka

Spółecznicy gminy Szypliszki

Dużą aktywność w wykonywaniu czynów społecznych przejawia mieszkańcy Białej Piskiej i Szypliszki. Zmobilizowali lokalnymi potrzebami wykonali w swoich wsiach wszystkie niezbędne roboty przy wznoszeniu przystanków autobusowych.

Aktualnie społecznym trudem buduje się 4-kilometrowy odcinek drogi Kaletnik - Zaborzyki. Remontuje się również drogę łączącą wieś Majdan z Andrzejewem i biegnącą przez wieś Dębniak. (b-icz)

Kto zostanie na ojcowiznie?

W latach 1975-77 w woj. łomżyńskim opuściło wieś prawie 6,5 tys. młodych ludzi. Ponad 12 proc. gospodarstw nie ma następców.

Zahamowanie odpływu młodzi ze wsi jest jednym z głównych celów działania ZSMP. Środkiem ku temu staje się zachęcanie do nowoczesnego gospodarowania. Efekt - 535 rolników, członków ZSMP podjęło się specjalizacji. Większość gospodarstw postawiła na hodowlę.

Zarządy gminne ZSMP pośredniczą w rozwiązywaniu codziennych trudności z jakimi borykają się młodzi rolnicy. Interesującą formą pracy są organizowane cyklicznie sejmiki. Stają się one forum wymiany myśli, poglądów, obiektywnego spojrzenia na realizację uprzednio podjętych zobowiązań.

Wspólnie z WZKR i Wydziałem Rolnictwa, Leśnictwa i Skupu UW w Łomży organizują się spotkania w grupach specjalistów hodowców owiec, trzody chlewnej i bydła.

Rozpowszechniano też wśród zawodników młodości wiejskiej. Warto przypomnieć, że tytuł „Młodego mistrza płoń” zdobył Jerzy Skupulowski ze wsi Strękowa Góra. „Młodym” mistrzem mechanizacji został Stanisław Wadolaski z SKR-u w Kobylinie.

Kolegium w działaniu

Kolegium d/s Wykroczeń przy Naczelniku Miasta i Gminy w Łomży rozpatrzyło w ubiegłym roku i przez 5 miesięcy br. 421 wniosków.

Kolneńskie kolegium prowadzi też szeroką akcję profilaktyczną. Jako stałą praktykę przyjęło podawanie orzeczeń kolegium do wiadomości publicznej, a także organizowanie posiedzeń wyjazdowych do miejscowości, gdzie notuje się najwięcej wykroczeń. (jtb)



Kiedy zbiorczo anteny?

Niewiele bloków mieszkalnych w Łomży nie ma zbiorczych anten telewizyjnych. Dotyczy to m.in. dwóch dużych bloków przy ul. Proletariackiej.

Do 1978 r. podlegały administracji Miejskiego Przedsiębiorstwa Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej, a ostatnio przejęła je kolneńska spółdzielnia mieszkaniowa, która ma możliwość zaistalowania takich anten. Ale wszystko zależy od WPGKM. (jtb)

Ryszard Kowalewski zapomniał o całym świecie, gdy otrzymał ze Spółdzielni Mieszkaniowej w Łomży zawiadomienie o przydzieleniu mieszkania. Zalał wszystko możliwie jak najszybciej. Potem przyniósł swą niedawno przyświecającą słońcu. Nie zauważył, że pod numer 54 przy ul. Chopina na osiedlu „Janina” trzeba wspiąć się na czwarte piętro, ani tego, że „wyszczerbiony lokal” posiada dziurę w górnej części, czyli suficie. I że nad nią już nie ma.

Parę kropel spadnie, to nie - mówił do żony, gdy w ułtyknął palcem małą plamę obok żyrandola.

Zobaczmy...

Czekaliśmy tylko czasu, prosiłm. Nie wypadła teraz nosem krew z powodu takiego głupstwa.

Dziura zaczęła rosnąć. W

grudniu 1977 r., gdy śnieg, z co najmniej połowy dachu spłynął na pokój Ryszarda Kowalewskiego, optymisty - nie wytrzymał. Złożył w Wojewódzkiej Spółdzielni Mieszkaniowej skargę, która z kolei wysłana została do Łomżyńskiego Przedsiębiorstwa Budowlanego pismo treści następującej:

„Wojewódzka Spółdzielnia Mieszkaniowa w Łomży zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

27. grudnia 1977 roku”. W marcu 1978 r. wyszło następne pismo:

„WSM zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

27. grudnia 1977 roku”. W marcu 1978 r. wyszło następne pismo:

„WSM zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

27. grudnia 1977 roku”. W marcu 1978 r. wyszło następne pismo:

„WSM zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

skiego Przedsiębiorstwa Budowlanego pismo treści następującej:

„Wojewódzka Spółdzielnia Mieszkaniowa w Łomży zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

27. grudnia 1977 roku”. W marcu 1978 r. wyszło następne pismo:

„WSM zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

27. grudnia 1977 roku”. W marcu 1978 r. wyszło następne pismo:

„WSM zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

27. grudnia 1977 roku”. W marcu 1978 r. wyszło następne pismo:

„WSM zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

27. grudnia 1977 roku”. W marcu 1978 r. wyszło następne pismo:

„WSM zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

27. grudnia 1977 roku”. W marcu 1978 r. wyszło następne pismo:

„WSM zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

27. grudnia 1977 roku”. W marcu 1978 r. wyszło następne pismo:

„WSM zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

27. grudnia 1977 roku”. W marcu 1978 r. wyszło następne pismo:

„WSM zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

27. grudnia 1977 roku”. W marcu 1978 r. wyszło następne pismo:

„WSM zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

27. grudnia 1977 roku”. W marcu 1978 r. wyszło następne pismo:

„WSM zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

27. grudnia 1977 roku”. W marcu 1978 r. wyszło następne pismo:

„WSM zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

27. grudnia 1977 roku”. W marcu 1978 r. wyszło następne pismo:

„WSM zgłasza do usunięcia w ramach gwarancji przeciek z dachu w mieszkaniu nr 54 przy ul. Chopina 2. Termin usunięcia przecieku ustala się do dnia

misynie sprawdzanie usunięcia usterek ujętych w protokole z dnia 28 grudnia 1977 roku”. Pod dokumentami widnieją imienna pieczątki zastępcy prezesa zarządu d/s gospodarki mieszkaniowej, Antoniego Zazulina.

Dwa pisma to już korespondencja. A na korespondencję urzędową powinna być reakcja. I była. Zjawili się dwu specjaliści, którzy po dokonaniu oględzin podjęli dyskusję na temat: czy lepiej będzie położyć papę na gorąco, czy na zimno?

Dysputa trwała zapewne do dziś, gdyż naszemu czytelnikowi nadal woda leje się na głowę.

Nie dziw, że ludzie twierdzą, iż Spółdzielnia Mieszkaniowa w Łomży lekceważy ich, skoro zamiast latać dziurę pisze pisma traktowane przez adresatów z przyzwrońtem oka. (zpj)

W dniu 30 czerwca 1978 roku zmarł nagle mgr inż. EUGENIUSZ OPAK

z-ca dyrektora d/s Ekonomicznych Zjednoczenia Państwowego Przedsiębiorstwa Gospodarki Rolnej w Suwałkach. Wyraz szczerzego i głębokiego współczucia

Z O N I E R O D Z I N I E

składają:

Dyrekcja, Rada Zakładowa i współpracownicy ZPPGR w Suwałkach.

K 2517-1

W dniu 30 czerwca 1978 roku zmarł nagle mgr inż. EUGENIUSZ OPAK

z-ca dyrektora d/s Ekonomicznych Zjednoczenia Państwowego Przedsiębiorstwa Gospodarki Rolnej w Suwałkach. Wyraz szczerzego i głębokiego współczucia

Z O N I E R O D Z I N I E

składają:

Dyrekcja, Rada Zakładowa i współpracownicy ZPPGR w Suwałkach.

K 2517-1

W dniu 30 czerwca 1978 roku zmarł nagle mgr inż. EUGENIUSZ OPAK

z-ca dyrektora d/s Ekonomicznych Zjednoczenia Państwowego Przedsiębiorstwa Gospodarki Rolnej w Suwałkach. Wyraz szczerzego i głębokiego współczucia

Z O N I E R O D Z I N I E

składają:

Dyrekcja, Rada Zakładowa i współpracownicy ZPPGR w Suwałkach.

K 2517-1

W dniu 30 czerwca 1978 roku zmarł nagle mgr inż. EUGENIUSZ OPAK

z-ca dyrektora d/s Ekonomicznych Zjednoczenia Państwowego Przedsiębiorstwa Gospodarki Rolnej w Suwałkach. Wyraz szczerzego i głębokiego współczucia

Z O N I E R O D Z I N I E

składają:

Dyrekcja, Rada Zakładowa i współpracownicy ZPPGR w Suwałkach.

K 2517-1

W dniu 30 czerwca 1978 roku zmarł nagle mgr inż. EUGENIUSZ OPAK

z-ca dyrektora d/s Ekonomicznych Zjednoczenia Państwowego Przedsiębiorstwa Gospodarki Rolnej w Suwałkach. Wyraz szczerzego i głębokiego współczucia

Z O N I E R O D Z I N I E

składają:

Dyrekcja, Rada Zakładowa i współpracownicy ZPPGR w Suwałkach.

K 2517-1

W dniu 30 czerwca 1978 roku zmarł nagle mgr inż. EUGENIUSZ OPAK

z-ca dyrektora d/s Ekonomicznych Zjednoczenia Państwowego Przedsiębiorstwa Gospodarki Rolnej w Suwałkach. Wyraz szczerzego i głębokiego współczucia

Z O N I E R O D Z I N I E

składają:

Dyrekcja, Rada Zakładowa i współpracownicy ZPPGR w Suwałkach.

K 2517-1

W dniu 30 czerwca 1978 roku zmarł nagle mgr inż. EUGENIUSZ OPAK

z-ca dyrektora d/s Ekonomicznych Zjednoczenia Państwowego Przedsiębiorstwa Gospodarki Rolnej w Suwałkach. Wyraz szczerzego i głębokiego współczucia

Z O N I E R O D Z I N I E

składają:

Dyrekcja, Rada Zakładowa i współpracownicy ZPPGR w Suwałkach.

K 2517-1

W dniu 30 czerwca 1978 roku zmarł nagle mgr inż. EUGENIUSZ OPAK

z-ca dyrektora d/s Ekonomicznych Zjednoczenia Państwowego Przedsiębiorstwa Gospodarki Rolnej w Suwałkach. Wyraz szczerzego i głębokiego współczucia

Z O N I E R O D Z I N I E

składają:

Dyrekcja, Rada Zakładowa i współpracownicy ZPPGR w Suwałkach.

K 2517-1

W dniu 30 czerwca 1978 roku zmarł nagle mgr inż. EUGENIUSZ OPAK

z-ca dyrektora d/s Ekonomicznych Zjednoczenia Państwowego Przedsiębiorstwa Gospodarki Rolnej w Suwałkach. Wyraz szczerzego i głębokiego współczucia

Z O N I E R O D Z I N I E

składają:

Dyrekcja, Rada Zakładowa i współpracownicy ZPPGR w Suwałkach.

K 2517-1

Pogotowie Techniczne Wodociągów - tel. 994
Informacja kolejowa - tel. 910
Apteki
Apteka nr 05-003, ul. Lipowa 45, tel. 233-55
Apteka nr 05-007, ul. Wesołowskiego 2, tel. 218-04
Informacja o lekach - tel. 219-04
Informacja o lekach z importu - tel. 358-01

SPITALNE
Woj. Szpital Zespolony im. J. Śniadeckiego, ul. M. Skłodowskiej-Curie 26, tel. 216-21 - dyskurują oddziały: dermatologiczny, wewnętrzny, dziecięcy, chirurgiczny.
Klinika Dermatologiczna AMB, ul. Manifestu Lipcowego 3, tel. 219-06.
Woj. Szpital Zakazny, Osiedle Dojlidy, ul. Żurawia.

D